

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

ročník 19
September 2017
číslo 7

Moja námaha

Moja námaha

Skončili sa prázdniny a s nimi aj viac voľného času. Škola je o učení sa, o námahe tak, ako aj duchovný život. Skúste si predstaviť a porovnať jeden ľudský krok s mravčím krokom. Koľko námahy a času musí taký mravec vynaložiť, aby prekonal takú istú vzdialenosť ako my jedným krokom a ak k tomu ťahá nejaké bremeno, ktoré je väčšie než on sám. To je výkon.

Opakom usilovnosti je lenivosť. Ktosi ju nazval aj „ničiteľkou života“. Prejavuje sa rôzne: odporom proti akejkoľvek činnosti, odmietaním námahy, ľahostajnosťou k okoliu, k pravde, k dobru... Lenivosť je záhanka. Zdá sa, že je neškodná a pri tom je nebezpečná. Olupuje človeka o duchovnú rýznosť, rozhodnosť a silu. Robí človeka tupým, nedbalým a neschopným zvoliť si Krista. Zakráda sa do človeka nenápadne, po troške, potichu a zákerne. Mnohí prehrávajú nie preto, že sú zlí, ale preto, že sú leniví. A lenivosť spočíva v tom, že človek nič nerobí, ani na poli medziľudských vzťahov, ani na poli duchovnom.

Diabol usporiadal veľkú výročnú slávnosť, na ktorú sa zhromaždili všetci jeho tajní poslovia a vyslanci, aby podali správy o výsledkoch svojho pôsobenia medzi ľuďmi. Jeden povedal: „Poštval som krvilačné šelmy v púšti na karavánu kresťanov a ich kosti sa teraz belejú v piesku.“ „Čo z toho?!“, povedal diabol. „Ich duše boli zachránené.“ Druhý sa ozval: „Prihnal som východný vietor, ktorý sa oboril na loď s kresťanmi, loď stroskotala a všetci sa utopili.“ „Čo z toho?!“, povedal diabol. „Ich duše boli zachránené.“ „Desať rokov som sa usiloval“, hovoril tretí, „aby som jedného človeka priviedol k lenivosti, aby zanebával vlastnú dušu. Konečne sa mi to podarilo. Ten človek je už náš.“ Tu diabol zajasal.

Pán Ježiš nás vyzýva k činnosti: „Čokoľvek ste urobili...“ - a upozorňuje na lenivosť - „čokoľvek ste neurobili...“. Prosme o silu prekonávať svoju lenivosť v každej oblasti nášho života.

d. o. Marek Hnat

*snímka z multimediálneho koncertu Ján Paval II v Poprade
autor snímky: M. Magda*

OBSAH

Moja námaha 3

KATECHÉZA

Homília na 23. nedeľu, rok A 4

Rozhovor

Blahorečenie Titusa Zemana 6

Storočnica Fatimy 14

NÁZORY A SVEDECTVÁ

Púť do Svätej zeme 16

Pokoj, pokoj, pokoj 18

Nech tak svieti vaše svetlo 21

O rozlišovaní Božej vôle 22

SPEKTRUM MLADÝCH

Púť do Rajcekej Lesnej 23

Ahoj, kamaráti! 24

Dekanátny futbalový turnaj 25

Máš problém? (57. časť) 27

Trampoty v manželstve (115. časť) 28

Ohlášky 29

Stalo sa, stane sa 29

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnútorňá predná: M. Magda

Vnútorňá zadná: M. Magda

sr. Školastika Balogová

Vonkajšia zadná: Mgr. J. Iskrová

SPEKTRUM**Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Vífaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová**Grafika a fotoeditor:** Martin Magda sr.**Redakčný tím:** d. o. Ján Biroš, Martina Gondová, Žofia Jenčová, Martin Magda ml., Mária Magdová, Monika Magdová, Paula Mihoková, Blažej Vaščák**Kontakty:** Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116e-mail: vítaz@rimkat.sk, spektrum@rimkat.skwww.farnostvítaz.sk

číslo účtu: 5037445647/0900

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

Veni Sancte na začiatok školského roka; ilustračná snímka: Martin Magda

Milan Rúfus

Škola**Škola je veľký dom.****Škola je celá veľká.****Žijú v nej školáci
a pani učiteľka.****Červenú strechu má
a strecha komín v dyme.****Aby tam detičkám
nebolo zima v zime.****Škola je vážny dom,
celá je vážna – škola.****A škola bez kvetov
je ako jeseň holá.****Nech teda zasvietia
deťom v nej do svetnice,
ak už nie slniečko,
aspoň tie slnečnice.**

KATECHÉZA

na 23. nedelu cez rok A
pripravil: Podbrezovský

"Brat môj, odpúšťam ti"

Pri bohoslužbách si hovoríme bratia a sestry, to znamená, že sa musíme k sebe chovať bratsky, mať o seba navzájom záujem, poznať sa, pomáhať si. Aj dnes zvlášť sme si pri bohoslužbe slova pripomenuli, že máme povinnosť navzájom sa bratsky napomínať. Svätý apoštol Pavol nám v druhom čítaní pripomenul, že naplnením zákona je láska.

Drahí bratia a sestry, je to neuveriteľné, ale skutočne sa to stalo. Pre jedno vajíčko vyhorela celá dedina. Najprv sa to začalo podozrievaním, potom prišli na rad nádky, ohovárania a vyhrážky. Neskôr sa do sporu dvoch nesprátnych susediek zamiešali aj ich muži. A potom prišla pomsta. Jedného dňa, keď boli ľudia na poli, začalo v dedine horieť, nebol tam dostatok vody a aj viektor urobil svoje dielo skazy. Ľudia boli bezmocní a tak pre jedno vajíčko vyhorela celá dedina. Na tvrdohlavosť a sebeckosť pár ľudí doplatili všetci.

V praktickom živote prichádza dosť často na pretras otázka, ako riešiť spory a konflikt-

né situácia. Pozrime sa teda, ako ich rieši odpúšťajúca láska a ako tvrdohlavosť a neláska.

1. *Odpúšťajúca láska.* Vo svetle viery máme milovať blížneho ako seba samého. Slovom blížny sa tu označuje každý človek, priateľ, alebo nepriateľ. Bolo by to teda málo, keby sme milovali iba tých, čo nás milujú. Ved' toto vedeli konať aj pohania. Kresťanským prínosom je práve to, čoho nie sú schopné žiadne pohanské filozofie a náboženstvá. Totiž milovať i tých, čo nás nemilujú a dobre robiť tým, ktorí nám robia zle. To, čo nemôže dokázať žiadna kultúra a spoločenská vyspelosť človeka, vie dokázať viera. V kostole je reč o láske, ktorá vie nielen milovať, ale aj odpúšťať. Keď sme kresťania, sme povinní nasledovať vznešený príklad Ježiša Krista, ktorý aj na kríži prosí: "Otče, odpusť im, lebo neve-

vá kňaza naň natoľko zapôsobila, že po svätej omši predstúpil pred oltár a takto si povzdychol: "Otče, som kresťan a chcem nasledovať Pána Ježiša, preto z lásky k nemu odpúšťam všetkým, ktorí zabili nášho syna a tak zničili našu rodinu." Pomstiť sa? Na pomstu netreba ani silu, ani kultúru, ani umenie. Vyrovnáť sa s problémami, podať ruku bratovi, ktorý sa prehrešil proti nám, povedať mu: "Brat môj, odpúšťam ti." To si vyžaduje veľkú silu ducha, to predpokladá veľkorysú dušu, šlachetnú, ktorá má v sebe zmysel pre porozumenie a pre spokojné súžitie. Slovom, ľudské a kresťanské spolunažívanie. Takto milovať a odpúšťať vie iba kresťan. Človek naplnený horúcou láskou k Bohu a k blížnemu.

2. *Tvrdohlavosť a neláska.* Niečo nám už naznačila príroda, o ktorej bola reč v úvode. Tvrdohlavosť a neláska je nástoječivá a neústupná. Presadzuje svoju vôľu, svoj náhľad až do krajnosti. Výrazom tohto postoja je známy starozákonný výrok: Oko za oko, zub za zub. V praktickej reči to značí dolievať benzín na oheň, hromadiť slová na slová, vadiť sa, biť sa, pomstiť sa, strpčovať si život, hnevať sa a dávať prechod slepým pudom, vášňam, znehodnocovať a deptať ľudskú dôs-

Za tvrdohlavosť a nelásku sa draho platí. Je naozaj nekresťanským a asociálnym prejavom.

dia, čo robia."

Kňaz vyzdvihuje túto myšlienku preto, lebo v istej rodine sa stala tragická udalosť a podľa tamojších zvyklostí bola vo výhlade pomsta. Zhodou okolností je v tej chvíli v kostole aj nádejný pomstiteľ. Dojímavé a presvedčivé slo-

Tohtoročný odpust sv. Joachima a Anny vo farnosti Kluknava; ilustračná snímka: Martin Mägdä

tojnôst a pochovávať priateľské a ľudské spolunažívanie.

Raz som v jednom časopise na danú tému videl dva obrázky. Na jednom boli dva ľadové medvede, ako sa bijú, revú na seba a navzájom sa požírajú a na druhom v podobnom obraze dve ženy, ako si trhajú vlasy, ako sa navzájom pasujú a bijú. A pod týmito obrázkami bol vtipný komentár: Čo je do-

volené jedným, nie je dovolené druhým. Za tvrdohlavosť a nelásku sa draho platí. Je naozaj nekresťanským a asociálnym prejavom.

Z povedaného teda vyplýva nasledujúce poučenie. V prvom rade sa treba vyhýbať konfliktným situáciám, sporom a hádkam. Kvôli pokoju a pokojnému spolunažívaniu v rodine, na pracovisku a pri vzájom-

ných vzťahoch celkovo mnohé veci netreba vidieť, povedať, čo robiť. Treba prinášať obeť sebazapierania. Keď však dôjde k roztržke, alebo nezrovnalosti, snažme sa ju riešiť odpúšťajúcou láskou, ktorá sa vie povzniesť nad rôzne malichernosti života.

Ježišu, tichý a pokorný srdcom, pretvor naše srdcia podľa svojho Srdca. Amen.

Blahorečenie Dona Titusa Zemana

O tom, čo je to „Pozíció“, kto ho bude čítať, čo nastane potom a tiež o tom, komu môže ktokolvek zavolať v prípade uzdravenia alebo iných mimoriadnych milostí, sa zhováral Peter Novák s vicepostulátorom procesu blahorečenia, donom Jozefom Slivoňom a tiež s prekladateľkou a pripravovateľkou dokumentov do Pozícia v rímskej fáze procesu Ing. Helenou Barátovou, ako aj so životopiscom Ing. Michalom Radošinským.

Don Titus Zeman, SDB (1915-1969) odprevadil po nástupe totalitného režimu v roku 1950 dve skupiny slovenských bohoslovcov do Turína v Taliansku, aby si mohli dokončiť štúdiá a stať sa kňazmi. Keď išiel s treťou skupinou, na jar v roku 1951, pri pokuse o ilegálne prekročenie hraníc ich chytili a zatkli. Nasledovalo obdobie vypočúvania, mučenia a väznenia. Titus Zeman zomrel v roku 1969 na následky mučenia vo väzení a prenasledovania po prepustení.

Diecézna fáza procesu jeho blahorečenia sa začala 26. februára 2010 v Bratislave a on dostal titul Boží služobník. Boli zozbierané dokumenty a vypočutí svedkovia. Proces sa v Bratislave úspešne skončil a po záverečnom zasadnutí Arcidiecézneho tribunálu pod vedením Mons. Stanislava Zvolenského, bratislavského arcibiskupa – metropolitu, bola dokumentácia procesu prevezená na Kongregáciu pre kauzy svätých do Ríma.

Kongregácia na svojom riadnom zasadnutí 28. júna 2013 vydala Dekrét validity (právnej platnosti a bezchybnosti dokumentácie diecéznej fázy) a tým otvorila rímsku fázu procesu. Teraz sa pod vedením relátora pripravuje tzv. Pozíció, čiže súhrnný dokument pre ďalšie skúmanie, ktorý budú čítať určení historici, teológovia, biskupi a kardináli. Oni posúdia život a smrť Božieho služobníka Titusa Zemana a navrhnú jeho blahorečenie. Potom o návrhu rozhodne Svätý Otec.

Rozhovor

TITUS ZEMAN

MUČENÍK ZA DUCHOVNÉ POVOLANIA

1. Aké sú prvé kroky rímskej fázy procesu blahorečenia?

Don Jozef Slivoň:

Po vymenovaní relátora (zodpovedného za rímsku fázu zo strany Kongregácie pre kauzy svätých) sa začína písať takzvané Pozíció. To Pozíció v rozsahu 500 – 800 strán sa vypracuje na podklade skúmania, ktoré prebehlo v diecéznej fáze a je zachytené na viac ako 10 000 stranách, ktoré som ako dokumentáciu diecéznej fázy odovzdal z poverenia otca arcibiskupa Mons. Stanislava Zvolenského na Kongregácii pre kauzy svätých v Ríme 14. decembra 2012. Zapečatené krabice sa slávnostne otvárali 7. februára 2013. Po

preskúmaní a vydaní Dekréta validity 28. júna 2013 sme podali na Kongregáciu pre kauzy svätých žiadosť o vymenovanie relátora. Následne vymenovaný relátor, ktorému bola pridelená naša Kauza, dal pokyny na písanie Pozícia. Podľa jeho pokynov vyberáme z dokumentov diecéznej fázy tie, ktoré spolu s výpoveďami svedkov poslúžia na deklarovanie mučeníckej smrti Božieho služobníka Titusa Zemana. Momentálne prebieha fáza citlivého výberu a analýzy dokumentov, výpovedí a správy historickej komisie, ktoré spolu s analýzou zdravotných záznamov a tiež záverov exhumácie poslúžia na napísanie zrozumiteľného

ho Pozícia v taliančine.

2. Ako má vyzerat Pozíció po stránke formálnej?

Ing. Helena Barátová:

Pozíció má tieto časti:

A. Súbor dokumentov, v ktorom sú roztriedené dokumenty podľa nasledovných kritérií:

1. Osobné dokumenty Božieho služobníka, počnúc krstným listom cez ostatné dokumenty kresťanského života, rehoľného života a kňazského života, končiac výpisom z matriky zosnulých.

2. Dokumenty, ktoré napísal Boží služobník, medzi ktorými sú žiadosti o prijatie do noviciátu, o pripustenie k rehoľným sľubom a ku kňazskej vysviacke, ako aj žia-

Don Titus Zeman, SDB; ilustračná snímka: internet

došť o udelenie amnestie a iné.

3. Dokumenty, ktoré napísali iní o Božom služobníkovi, medzi ktorými sú odpovede na jeho žiadosti, rozhodnutia predstavených, korešpondencia, záznamy z vypočúvaní pred jeho odsúdením a vo výkone trestu, rozsudky, odmietnutie amnestie, a iné.

B. Zápisnice z vypočúvaní svedkov v diecéznej fáze Procesu – tieto slúžia na informácie o čnostiach a mučeníctve Božieho služobníka. Súčasne sú potvrdením jeho povesti svätosti a mučeníctva.

C. Akési „srdce“ pozícia, v ktorom sa na základe prvých dvoch častí, postupujúc chronologicky i vecne, podávajú dôkazy o čnostnom živote a mučeníctve.

D. Kritický životopis napísaný z pohľadu na čnostný život a mučenícku smrť Božieho služobníka.

3. Podľa Vás asi koľko strán bude mať Pozícia a prečo?

Ing. Helena Barátová:

Vďaka usilovnosti, pracovitosti a láske vicepostulátora, notárky aktuárky, historickej komisie, teologickej komisie, životopisca, prekladateľov a tímu spolupracovníkov diecéznej fázy boli získané a spracované podklady o Božom služobníkovi, ktoré majú vysokú výpovednú hodnotu. Dôslednosť diecéznej fázy ocenená Kongregáciou otvára cestu pre spracovanie a napísanie kvalitného Pozícia v rozsahu cca 800 strán, v ktorom fotokópie dokumentov zaberú minimálne 100 strán. Máme aj dokumenty, ktoré neprejdú do Pozícia, ale budú citované v životopise na prehĺbenie a zdokonalenie informácií o živote a smrti Božieho služobníka Titusa Zemana. Do Pozícia budú zaradené aj informácie o povesti mučeníctva a jeho šírení (spomienkové stretnutia, prednášky, sympóziá, dokumentárny film, televízne i rozhlasové relácie, články v novinách a časopisoch, modlitby konkrét-

ných spoločenstiev – rehoľných, farských a iných za blahorečenie, tematické zájazdy po stopách Titusa Zemana, pešie cesty kandidátov saleziánskeho zasväteného života po stopách dona Titusa, Deviatnik, životopisy, pamätné tabule, pomenovanie ulíc, námestia či objektov po Titusovi Zemanovi...)

4. Existujú konkrétne normy na vypracovanie pozícia?

Don Jozef Slivoň:

Ako pre všetky detaily diecéznej fázy existuje viac ako 500 stránový manuál, tak aj na vypracovanie Pozícia sú presne stanovené normy. Sú to normy, ktoré sa týkajú formálnej stránky (typy písma, citácie, vecné poznámky, paragrafy a pod.) a tiež normy, ktoré sa týkajú obsahu. Každý dokument i obsahujú náplň tém Pozícia je potrebné konzultovať so spomínaným relátorom, ktorý radí a istým spôsobom dozoruje písanie Pozícia.

5. Treba mať na zreteli aj to, kto bude čítať Pozíciu a posudzovať život a smrť Božieho služobníka Titusa Zemana?

Ing. Helena Barátová:

Áno. Keďže Pozíciu budú najskôr čítať určení historici, ktorí nežili na Slovensku v čase života Božieho služobníka Titusa Zemana, musí byť Pozíciu napísané jasne z hľadiska historického, aby sa život a smrť Božieho služobníka mohli posudzovať vo vernom historickom kontexte. Vzhľadom na ďalšiu skupinu odborníkov teológov musí byť Pozíciu napísané teologicky korektne a je dôležité, aby sa ukázala zhoda s učením Cirkvi a bezúhonný mravný život Božieho služobníka a tiež mučeníctvo a obeta jeho života. Napokon, keďže Pozíciu budú čítať určení biskupi a kar-

Don Titus Zeman v Ríme pred Anjelským hradom; ilustračná snímka: internet

dináli (všetci zahraniční), musí byť jasné, že povesť svätosti a mučenia Titusa Zemana nie je viazaná iba na malý okruh spolubratov, či príbuzných alebo bývalých chovancov a obdivovateľov tohto Božieho služobníka, ale že skutočne mnohí túžia po tom, aby bol don Titus „pozdvihnutý na oltár“ a mohol byť verejne uctievaný.

6. Čo nasleduje po prečítaní a hodnotení Pozícia historikmi, teológmi a kardinálmi?

Don Jozef Slivoň:

Ak všetky tieto tri skupiny ukončia prácu a napíšu pozitívny posudok, Pozícia bude odovzdané Svätému Otcovi, ktorý po modlitbe a prípadných doplňujúcich otázkach rozhodne a vydá dekrét o mučeníctve. Potom sa v zhode so zodpovednými určí dátum blahorečenia Božieho služobníka.

7. Proces blahorečenia je veľký dar nielen pre cirkev, ale aj pre celú spoločnosť. Ako nás môže osloviť don Titus svojím životom?

Don Jozef Slivoň:

Naša spoločnosť potrebuje hodnoverné vzory života podľa evanjelia, ktoré vedia obetovať svoj život

pre iných. Don Titus bol salezián, ktorý sa usiloval predovšetkým pomáhať mladým všade, kde pôsobil a v ťažkom období života cirkvi ponúkol obeť života za mladých, za záchranu povolání, čo dokázal aj svojou odvahou a konkrétnou pomocou pri ich sprevádzaní za hranice, vo väzení a prepustení z väzenia. Určite bude pokračovať vo svojej práci aj naďalej a pomáhať mladým pri ich sprevádzaní v živote viery, voľbe povolania a vytrvalosti a vernosti ku Kristovi. Mladí a ich duchovní otcovia takúto pomoc z neba určite potrebujú.

8. Ako treba postupovať, ak v priebehu rímskej fázy Procesu bude vypočutá prosba niekoho, kto získal na príhovor Božieho služobníka mimoriadnu milosť, alebo uzdravenie?

Ing. Helena Barátová:

Do Pozícia sú zahrnuté všetky informácie, týkajúce sa šírenia povesť mučenia a preto sa tam uvádzajú aj spoločenstvá či už laické alebo rehoľné, ktoré sa modlia za blahorečenie Božieho služobníka. O týchto skutočnostiach a tiež o získaní mimoriadnych mi-

lostí, pomoci a uzdravení na príhovor Božieho služobníka treba informovať vicepostulátora kauzy dona Slivoňa, aby sa to mohlo zapracovať do Pozícia a aby sa prípadné zázraky mohli odborne skúmať.

9. Aký bol dôvod k začatiu skúmania života dona Titusa Zemana ako kandidáta na blahorečenie?

Ing. Michal Titus Radošínský:

Keď som vyslovil v minulosti svoj názor pred niektorými veriacimi, že don Titus Zeman by si zaslúžil, aby sa začal beatifikačný proces a bol vyhlásený za blahoslaveného, niektorí mi odporovali s odôvodnením: „Načo, veď Pán Boh ho už určite odmenil večnou slávou a povýšil medzi svätých.“ Ja som im dal otázku: „A prečo nie aj my ľudia?“, veď to robil pre nás veriaci! Nedal som sa odradiť a čím viac sa prehlbovali moje vedomosti o jeho živote a diele, tým viac sa vo mne utvrdzovalo vedomie, že je oprávneným kandidátom oltára. A podobne je to aj s mnohými veriacimi, ktorí keď sa oboznámia s jeho obetavým životom, stávajú sa jeho ctiteľmi. Prejavilo sa to aj medzi predstavenými Cirkvi, keď sa zvažovala cesta, ktorou v procese ísť: či cestou svätého života alebo cestou mučeníka, lebo on je vhodným kandidátom na obidve cesty.

10. Pred začiatkom diecéznej fázy bolo napísaných niekoľko článkov a vydané publikácie o Božom služobníkovi. Napísali ste nový životopis?

Ing. Michal Titus Radošínský:

Pri príprave a vypracovaní dokumentov v diecéznej fáze normy vyžadovali aj napísanie podrobného, tzv. kritického životopisu Božieho služobníka. Keďže som mal veľa podkladov z predošlého skúma-

Don Titus Zeman, SDB; ilustračná snímka: internet

nia jeho života, napísal som životopis pod názvom „Boží služobník Titus Zeman“ v rozsahu 160 strán s presnými citáciami bibliografie, archívnych dokumentov a svedectiev jeho súčasníkov. Z tohto životopisu, napísaného výlučne pre Proces, sa čerpá do Pozícia.

11. Na ktoré vlastnosti Božieho služobníka Titusa Zemana by ste upriamili pozornosť čitateľov?

Ing. Michal Titus Radošinský

Don Titus bol už v mladosti známy ako dobrý priateľ, ochotný pomôcť, keď ho niekto potreboval, bol veľmi obetavý. Jeho odhodvancami spomínajú na neho s uznávaním a láskou. Opísali ho láskavého, skromného a kamarátskeho človeka, ktorý vedel konať rýchlo a vždy s rozvahou. Čas osobného voľna na oddych venoval chovancom, nikdy nehovoril o nikom povýšenecky alebo s pýchou. Každý žiak cítil, že práve on je ten obľúbený. Svoje schopnosti nepovažoval za svoje, ale dával ich do služby všetkých. Svoje dary a ochotu

pomáhať cirkvi a saleziánskej rodine prejavil aj po Barbarskej noci v roku 1950 pri prevádzaní klerikov do zahraničia, aby mohli dokončiť štúdium teológie a stať sa kňazmi. Keď ho niektorí spolubratia v Turíne po prvej ceste odhovárali od ďalších prechodov, odpovedal im: „Nieкто sa musí obetovať.“

Jeho obetavosť sa prejavila aj po zatknutí a uväznení. Pomáhal spoluväzňom plniť neľudsky vysoké výkonnostné normy, aby dostali svoj prídel stravy. Nikdy sa nestážoval. Svoj kňazský a rehoľný život prežíval veľmi svedomito aj vo väzení, v tajnosti spovedal, slúžil svätú omšu, pripravoval nekvasený chlieb z múky a vína z hrozienok na premenenie pri svätej omši. Prameňom jeho duchovného života bola modlitba, láska k Eucharistii a Panne Márii.

Jeho utrpenie vo väzení bolo veľmi kruté. Na otázku priateľa, ako to mohol vydržať vo väzení, povedal: „On mi dával silu a ukázal pri tom na basreliéf 'Ecce homo', vi-

siaci na stene v jeho izbe.

V jeho srdci bolo toľko lásky, že tam nebolo miesto pre nenávisť ani vo vzťahu k nepriateľom a jeho mučiteľom.

12. Aká je úloha priaznivcov a žiadateľov blahorečenia Titusa Zemana počas rímskej fázy Procesu?

Don Jozef Slivoň:

Z vyššie opísaných skutočností je zrejmé, že rímska fáza procesu blahorečenia je citlivá práca, v ktorej sa má objektívne posúdiť život a smrť nášho Božieho služobníka dona Titusa. Úsilie zainteresovaných nutne predpokladá asistenciu Ducha Svätého a veľa milostí. To bez modlitieb tisícov veriacich a osobného úsilia mnohých určite nepôjde. Zhrniem do niekoľkých bodov, čo by bolo treba počas týchto mesiacov robiť:

– veľa sa modliť za blahorečenie Božieho služobníka Titusa Zemana, a to najmä Deviatnik a v modlitbách vyjadriť túžbu po blahorečení a ochotné prijatie Božej vôle

s dôverou a láskou (pripravuje sa dotlač Deviatnika pre farské a iné spoločenstvá, oratóriá, mládežnícke strediská a katolícke školy)

– navštevovať Vajnory (rodisko dona Titusa) a modliť sa pri jeho hrobe a pri krypte pod kostolom, kde sú uložené jeho telesné ostatky po exhumácii a túžbu po blahorečení vyjadriť aj zapálením sviečky na cintoríne, prípadne priniesť kvety na hrob

– povzbudzovať blízkych a známych, ktorí trpia pre chorobu alebo vážne problémy v osobnom živote, či v rodinách, aby prosili o mimoriadnu milosť (či uzdravenie) od Pána Boha na príhovor Božieho služobníka Titusa Zemana

– v prípade uzdravenia alebo iných mimoriadnych milostí informovať vicepostulátora (e-mail: slivon@sdb.sk; Adresa: J. Slivoň, Università Pontificia Salesiana

na, Piazza del Ateneo Salesiano 1, 00139 ROMA (RM) ITALIA

- zúčastňovať sa aktívne na spomienkových a modlitbových stretnutiach pre blahorečenie Božieho služobníka Titusa Zemana a, ak je možné, podporiť práce na Procese aj finančne na účet : Saleziáni Bratislava: 29330062/0200, variabilný symbol 663016.

spracoval: Martin Magda

Modlitba za blahorečenie dona Titusa Zemana, kňaza - saleziána

Všemohúci Bože, ty si si vyvolil svojho služobníka Titusa Zemana, aby nasledoval charizmu svätého Jána Bosca. Pod ochranou Panny Márie, Pomocnice kresťanov, sa stal kňazom a vychovávateľom mládeže. Žil podľa Božích prikázaní a pre svoju priateľskú povahu a ochotu pomôcť bol obľúbený medzi ľuďmi. Keď nepriatelia Cirkvi siahli na ľudské práva a slobodu vyznania, kňaz Titus nestratil odvahu a vytrval na strane pravdy. Pre vernosť svojmu saleziánskemu povolaniu a obetavú službu Cirkvi bol väznený, zosmiešňovaný, ponížovaný a mučený, ale on neohrozene vzdoroval svojím mučiteľom. Všetko pretrpel z lásky a s láskou. Prosíme ťa, večný Bože, osláv svojho verného sluhu Titusa, aby sme si ho mohli v Cirkvi verejne uctievať na oltári. Prosíme ťa za jeho blahorečenie skrze tvojho Syna Ježiša Krista a na príhovor jeho matky Panny Márie, Pomocnice kresťanov. Amen.

Prosíme, aby ste všetky milosti, obsiahnuté pri modlitbe za blahorečenie dona Titusa Zemana, oznámili na provincialáte Saleziánov dona Bosca, Miletičova 7, Bratislava.

#spoznajdonatitusa

„Ježiš mu odpovedal: „Hovorím ti: Nie sedem ráz, ale sedemdesiat sedem ráz.“ Mt 18, 21-35

Birmovný syn Michal sa raz dona Titusa opýtal: „Ujček, povedz mi, ako s tebou zaobchádzali vo väzení?“ Povedal mu: „Michal, chcem na to zabudnúť, preto o tom odmietam hovoriť. Bolo to veľmi kruté. Radšej chcem na to zabudnúť a odpustiť!“

tituszeman.sk

facebook.com/tituszemansdb

Pastiersky list KBS

pri príležitosti blahorečenia dona Titusa Zemana v Bratislave

Drahí bratia a sestry,

v týchto dňoch dostávame cenný dar na posilnenie našej viery. Dar, v ktorom sa ukrýva príklad odvahy, rozhodnosti a ochoty na službu bližným. Týmto darom je pre nás blahorečenie muža, ktorý dokázal, že na Božie povolanie je možné odpovedať aj v ťažkých časoch a za mimoriadne náročných okolností.

Vo februári tohto roku Svätý Otec František vydal dekrét o mučeníctve dona Titusa Zemana, saleziánskeho kňaza, ktorý dokázal žiť Božiu vôľu bez ohľadu na nemilosrdné prenasledovanie zo strany nepriateľov viery a odporcov Boha. Už o štyri týždne, v sobotu 30. septembra 2017, budeme v Bratislave sláviť blahorečenie tohto mučeníka za duchovné povolania.

Titus Zeman sa narodil 4. januára 1915 vo Vajnorochoch. Spolu s deviatimi súrodencami prijal dar viery v Boha od svojich rodičov Jána a Agnesy. Titus mal iba desať rokov, keď sa na príhovor Panny Márie uzdravil z vážnej choroby. Vtedy dal Božej Matke sľub: „Stanem sa saleziánskym kňazom.“ A slovo dodržal. 23. júna 1940 prijal v Turíne ako salezián kňazskú vysviacku. Potom sa vrátil na Slovensko a pôsobil v Bratislave, v Trnave a v Šenkviaciach ako mimoriadne horlivý duchovný syn Dona Bosca. Očití svedkovia naňho spomínajú ako na Božieho muža: Čo veril a učil, to naplno žil a uskutočňoval.

Je známe, že don Titus bol mužom činu. Nesmieme však zabudnúť, že bol na prvom mieste mužom modlitby. Bolo preňho typické, že v rukách často nosieval breviár alebo ruženec. A keď sa práve s niekým, kto potreboval pomoc, nerozprával, veľa sa modlil. Podľa očitých svedkov sa na Titusovi dalo poznať, keď hovoril s Bohom, či prosil Pannu Máriu za svoje saleziánske a kňazské poslanie. Práve modlitbu a osobnú askézu totiž pokladal za „zlatý poklad“ a skrytý základ všetkých pastoračných aktivít.

V jeho vlastnoručne napísanej žiadosti o kňazskú vysviacku nachádzame tieto slová: „Dúfam, že Najsvätejšia Panna Mária Pomocnica – ktorá bola voči mne vždy veľkodušná svojou pomocou – bude ma chcieť vziať ešte viac pod svoju ochranu, keďže budem zviazaný ešte väčšími putami s Ježišom a s ňou. Nech mi svätý don Bosco pomáha z neba, aby som mohol naplniť moje povinnosti s tou horlivosťou a s tým zápalom, ktorým bol on zapálený.“ Zo slov mladého Titusa priam žiari túžba po duchovnom živote a kňazskej službe. Hĺbka a stálosť jeho odovzdanosti však čoskoro musela prejsť tvrdou skúškou.

Prečo ho mučili? Keď komunisti zatvorili semináre a internovali rehoľníkov, Titus Zeman prišiel s myšlienkou pomôcť seminaristom, aby doštudovali v Turíne a tam prijali kňazskú vysviacku. Chcel ich do Turína previesť osobne. Samozrejme, poznal nebezpečenstvá spojené s prechodom ostro stráženej hranice, ale vyšší cieľ, záchrana kňazských povolaní, mu dodávali silu uskutočniť tento plán – v duchu slov Pána Ježiša v evanjeliu dnešnej nedele: „Kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho“ (Mt 16, 25).

Dvakrát sa prechod cez hranice podaril. Pri treťom pokuse však dona Zemana a ďalších členov výpravy zatkli. Potom ho vypočúvali a mučili. Počas bezmála šesťdesiatich výsluchov ho topili vo výkaloch, spôsobovali mu nepredstaviteľné bolesti, bitkami a kopancami mu vybili zuby, zlomili kľúčnu kosť aj nosnú prepážku, poškodili sluch. Ponižovali ho, nechali nahého v zime, lámali drogami, vyhrážali sa mu obesením. Ako vedúceho výpravy napokon Titusa Zemana komunisti dňa 22. februára 1952 odsúdili na 25 rokov väzenia.

V skutočnosti však bolo ich cieľom urobiť z neho muža určeného na likvidáciu. Po takmer trinástich rokoch mučivého väzenia bol v roku 1964 so zničeným zdravím podmienene prepustený. Zostávalo mu len pár rokov života. V civilnom zamestnaní, ako skladník, potom vydával svedectvo Božieho služobníka, ktorý odpustil svojim prenasledovateľom. Don Titus vedome prijal z Božích rúk povolanie mučeníka. Po prepustení na slobodu odmietal hovoriť o zverstvách prenasledovateľov, a modlil sa za nich.

Následky mučenia, ktoré vo väzení podstúpil, spôsobili jeho predčasnú smrť 8. januára 1969. A pri jeho pohrebe z úst tajného provinciála saleziánov, dona Andreja Dermeka, zaznelo toto vyznanie: „Dnes sme tu pochovali mučeníka“. Od tej chvíle sa začala šíriť povest' jeho svätosti a mučeníctva.

Milí bratia a sestry, my v súčasnosti žijeme v čase slobody, za ktorú iní v minulosti draho zaplatili. Táto naša doba je ale paradoxne poznačená krízou rozhodnutí. Ľudia dnes nechcú robiť kroky, ktoré zaväzujú na celý život. Mnohým sa zdajú náročné, niektorí ich dokonca vyhlasujú za prekonané, či zbytočné. Chceme radšej všetko, čo sa ponúka, rad-radom vyskúšať. Ideálne s možnosťou vrátiť, odstúpiť od zmluvy, nič neriskovať. Vidíme okolo seba neochotu sľúbiť manželskú vernosť, aj obavu zasvätiť sa večnými sľubmi, či natrvalo prijať kňazskú službu. Za tým všetkým je ale hlboko ukrytá rovnaká príčina: nedostatok našej viery v Božiu prítomnosť, Božiu pomoc a Božiu prozreteľnosť.

Don Titus Zeman nám – do týchto čias ustráchaného prítmnia pohodlnosti a svojvôle – žiari svetlom odvahy a vernosti; jasom ochoty čeliť aj vážnym rizikám, keď ide o dobrú vec. Jeho príbeh je symbolom rozhodne daného a obetavo dodržaného slova. Na celý život. Nie však z ľudskej, ale z Božej moci, a vďaka dôvere v Božiu pomoc. Prestať túžiť po cieľoch, ktoré nás presahujú, práve to znamená ísť skutočne do rizika. Do rizika, že zakrpatíme a nepohneme sa z miesta. V duchu slov Svätého Otca Františka je don Zeman výzvou pre všetkých, čo len „polihujú na gauči“, aby vstali a nabrali odvahu k vyšším cieľom.

Milí bratia a sestry, pozývame vás na slávnosť blahorečenia mučeníka dona Titusa Zemana do Bratislavy-Petržalky.

Bude to v sobotu 30. septembra 2017 na mieste, ktoré mnohí z vás poznajú: tam, kde sv. Ján Pavol II. pred štrnástimi rokmi osobne blahorečil gréckokatolíckeho biskupa Vasiľa Hopka a sestru Zdenku Šelingovú.

Miestom trvalého uctievania telesných pozostatkov mučeníka dona Titusa Zemana sa potom stane Kostol Sedembolestnej Panny Márie v jeho rodisku, vo Vajnorochoch.

Kto môžete a vládžete, prídte osobne zažiť duchovnú radosť, povzbudenie aj posilu z tohto daru pre našu Cirkev. Chceme tam spoločne ďakovať, ale aj prosiť o príhovor dona Titusa za nové duchovné povolania, ktoré tak veľmi potrebujeme.

Práve v deň blahorečenia zámerne začneme aj deväťmesačnú prípravu na Národné stretnutie mládeže „P18“, ktoré bude o rok v Prešove. Pozývame mladých, aby prišli už teraz do Bratislavy s nádejou, že práve medzi nimi Boh vzbudí odvahu, rozhodnosť a ochotu pomáhať bližným, a azda aj duchovné povolania.

Nech nás príklad nového blahoslaveného vedie k odvážnej vernosti evanjeliu Ježiša Krista, aby osobné dejiny svätých neboli pre nás len pohľadom do minulosti, ale najmä povzbudením ku konkrétnemu konaniu dnes i do budúcnosti.

Titus Zeman • mučeník

On ustanovil niektorých za apoštolov, niektorých za prorokov, iných za evanjelistov a iných za pastierov a učiteľov, aby pripravovali svätých na dielo služby, na budovanie Kristovho tela. (Ef 4,11-12)

mučeník • salezián kňaz

Titus Zeman • mučeník

A každý, kto pre moje meno opustí domy alebo bratov a sestry, alebo otca a matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života. (Mt 19,29)

mučeník • salezián kňaz

Titus Zeman • mučeník

Preto aj my, obklopení takým oblakom svedkov, zhodíme všetku príťaž a hriech, ktorý nás opantáva, a vytrvalo bežme v závođe, ktorý máme pred sebou. (Hebr 12,1)

mučeník • salezián kňaz

Celodiecézne stretnutie v Dóme sv. Alžbety

Reholníci, rehoľníčky, zasvätení a kňazi košickej arcidiecézy sa 2. septembra stretli so svojimi biskupmi a veriacimi v tunajšom Dóme svätej Alžbety. Rekolekcie sa niesli v duchu spomienok na sv. košických mučeníkov Marka, Melichara a Štefana a zároveň boli spojené s celodiecéznu fatimskou sobotou.

Od soboty 2. septembra sú natrvalo v katedrále sv. Alžbety uložené relikvie sv. Charbela, pustovníka. Tento svätec sa narodil v roku 1828 v Beka Kafra v severnom Libanone. Šestnásť rokov žil v Annayi v opátstve sv. Marona a neskôr sa rozhodol pre život pustovníka. Týmto spôsobom života žil až do svojej smrti v roku 1898.

Niekoľko mesiacov po jeho smrti bolo badať okolo jeho hrobu osľňujúce svetlo a z jeho tela začal vytekať pot a krv. Pútnici, ktorí prichádzali k jeho hrobu, získavali mnoho milostí. Okrem iného aj zázrakov uzdravenia. Tieto nezvyčajné udalosti spustili v Libanone a okolitých krajinách návrat k viere a obnovu úsilia o duchovné hodnoty.

Hlavným celebrantom svätej omše bol košický arcibiskup Bernard Bober. Ten vo svojej homílii pripomenul veriacim nadchádzajúce 400. výročie smrti troch košických mučeníkov, ktorí sa navzájom povzbudzovali k odvahe a prosili jeden druhého, aby neodpadli od viery.

Práve túto vzájomnosť pripomenul arcibiskup zideným kňazom: „Choroba dnešnej doby má príchut' individualizmu. Aj nám kňazom hrozí, aj nás sa dotýka. Keď sme zahľadení do displeja svojich problémov, nevidíme, že Ježiš je tak blízko a spolu s ním aj naši spolupratia – naši spoločníci.

Potrebuje prerozprávať a zdieľať naše kňazstvo, spolu sa pomodliť aj zasväcovať. A keď sa niečo nepodarí, ideme znovu, hodíme nové siete, vyzbrojíme sa novou dôverou v Pána a zatiahneme na hĺbinu v jednote so spolupratmi, ktorí žijú to isté povolanie, tú istú službu a milujú toho istého Pána. Nik nepomôže kňazovi tak ako kňaz, nik nepochopí viac ako spoluprat.“

Na záver svätej omše poďakoval Bernard Bober za prvý rok služby pomocnému biskupovi Marekovi Forgáčovi. Zároveň pozval kňazov a veriacich 1. októbra do Obišoviec na celodiecéznu púť k milostivému obrazu Ružencovej Panny Márie, kde prebehne počas hlavnej svätej omše zasvätenie arcidiecézy Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Storočnica Fatimy: august - september 1917 (5. časť)

Fatimské udalosti z augusta 1917 sú dodnes svedectvom o svätosti a statočnosti troch malých pastierikov. Zvest o zjaveniach Panny Márie sa prekvapivo rýchlo rozšírila do celého Portugalska, takže pútnici a zvedavci začali prúdiť do Cova da Iria. Cirkev, rovnako ako svetské inštitúcie, nevedela, čo s týmto fenoménom. Politická situácia nebola Cirkvi naklonená, práve naopak. Preto si obe strany spoločnosti mysleli, že údajné zjavenia sú prostriedkom jednej strany zdiskreditovať druhú.

Celú záležitosť chcel navždy vyriešiť okresný náčelník regiónu, do ktorého Fatima patrila. Najprv deti spolu s rodičmi predvolal do okresného mesta Ourém. Pán Marto sa rozhodol ísť sám, keďže Hyacinta a František boli vo veku iba 7 a 9 rokov. Luciina mama naopak, chcela docieľiť priznanie svojej dcéry, že klame, preto ju spolu s otcom vypravila na cestu. Starosta však z Lucie nič nedostal, dievča ho ohúrilo svojou rozhodnosťou a pevnosťou v odpovediach. Poslal sprievod domov, no rozhodol sa, že tento, v jeho očiach problém, vyrieši inou cestou.

Ráno 13. augusta prišiel pred domy detí a oznámil ich rodičom, že ich sám odvezie na miesto zjavenia, aby sa tam kvôli prívalu pútnikov dostali skôr. Namiesto Cova da Iria však deti uniesol k sebe domov do Ourém. Tam začal vypočúvanie teraz už všetkých troch vizionárov. Opäť však z detí nedostal ani tajomstvo ani falošné priznanie. Poslal ich preto do väzenia k ďalším väzňom. Pre pochopenie vážnosti tejto situácie predstavme

si tri malé deti, úplne odlúčené od rodičov v tmavej väzenskej cele, plnej neznámych ľudí. Zatiaľ, čo deti boli zadržiavané, zástup zhromaždený v Cova da Iria videl zostúpiť malý obláčik nad dubom a zotrvať nad ním určitý čas, pokiaľ sa opäť vzniesol do neba. Matka Božia ukázala týmto spôsobom svoju prítomnosť na požehnanom mieste v čase zjavenia. Deti premohol smútok z toho, že ju nemôžu vidieť a, samozrejme, z odlúčenosti od ich rodín. Hyacinta sa rozplakala z myšlienky, že už neuvidí mamičku, preto ju Lucia a František utešovali. Dokonca aj viacerí väzni, dojatí osudom týchto malých detí, začali hrať na píšťalke alebo spievať, aby ich rozveselili. Vďaka prítomnosti troch pastierikov sa aj do väzenskej cely dostala Božia milosť, keď Lucia nechala zavesiť medailón Panny Márie na stenu jedným z väzňov. Aký prekvapený musel zostať starosta a strážcovia väzenia, keď namiesto nadávok počuli zbožné odriekanie ruženca nelen deťmi, ale aj chlapmi vo väzení. Keď pri ďalšom výsluchu nepomohli žiadne sľuby ani hrozby, podujal sa starosta k poslednému zúfalému kroku. Povedal pastierikom, že ak nepreznadia tajomstvo, dá ich uvariť v horúcom oleji. Toto psychologické vydieranie zobrali malé deti celkom vážne. Postavil všetkých troch vedľa seba, najprv sa pýtal malej Hyacinty a keď nič nedosiahol, odvedol ju a potom aj Františka. O každom povedal, že je už mŕtvy. Najstaršia Lucia zostala posledná s nepredstaviteľným smútkom, že zostala úplne sama. Napokon sa starosta poslednýkrát vypytoval aj jej a keď nič

nedosiahol, dal ju vyviešť strážnikovi so slovami, že ide na smrť. Aká radosť musela naplniť srdcia detí, keď sa našli všetci živí a zdraví v ďalšej miestnosti. Neskôr malých väzňov odviezli konečne domov k rodičom. Zážitok v Ourém potvrdil statočnosť malých vizionárov v situácii, keď by aj mnohí dospelí nezostali pevnými v svojom presvedčení.

Pastierikov veľmi mrzelo, že nemohli vidieť Pannu Máriu. Tá však, ako dobrotivá Matka prišla k nim 19. augusta na mieste zvanom Valinhos, blízko osady Aljustrel. Matka Božia deťom povedala, aby v septembri opäť prišli na Cova da Iria, aby sa verne modlili ruženec a potvrdila im, že v októbri urobí sľúbený zázrak, aby všetci uverili. Jej posledné slová v tento deň boli plné smútku: "Modlite sa, veľa sa modlite a prinášajte obety za hriešnikov, lebo veľa duší prichádza do pekla, pretože sa za nich nikto neobetuje a nemodlí." V tento deň presväta Panna ukázala svoju prítomnosť pôvabným spôsobom. Požehnaný dub zjavení v Cova da Iria bol už skoro zničený, lebo každý si z neho chcel odlomiť ratolesť ako relikviu. František teda odrezal vetvičku z malého duba vo Valinhos, na ktorej spočinula noha Panny Márie a deti ju priniesli domov. Ktokoľvek mohol cítiť tajomnú vôňu, vychádzajúcu z nej.

V septembri trinásteho bolo miesto zjavenia preplnené pútnikmi. Deti prechádzali davom a každý sa ich chcel dotknúť, povedať im svoju prosbu o uzdravenie, alebo obrátenie hriešnikov, návrat synov a otcov z vojny. Lucia píše v spomienkach, že to bolo ako za

čias nášho Pána, keď bol na každom kroku sprevádzaný zástupmi, dychtivými po jeho slovách a očakávajúcich zázrak. Zjavenie trvalo v tento deň krátko, Matka Božia deťom zopakovala výzvu ku každodennej modlitbe ruženca, aby vyprosili koniec vojny. Prisľúbila im, že v októbri uvidia aj sv. Jozefa s malým Ježišom, ktorí prídu požehnať svet. Zjavenie sprevádzali viaceré úkazy, ktoré neskôr dosvedčili mnohí svedkovia. Niektorí videli svetelnú guľu pretnúť nebeskú oblohu, alebo strieborný oblak, ktorý sa viackrát objavil nad dubom zjavenia a zmizol, čo sa jednému

kňazovi javilo, akoby anjeli kývali kadidelnicou pred Kráľovnou nebies. Napokon z neba začali padať lupene bielych kvetov. Panna Mária na záver pastierikov uistila, že Boh je spokojný s obetami, ktoré prinášajú, ale nechce, aby spali s povrazom, oviazaným okolo tela. Malí vizionári totiž využili každú možnosť priniesť obeť za úbohých hriešnikov a tak raz, keď našli hrubý povraz na ceste, rozdelili ho na tri časti a začali ho nosiť pod šatami na holom tele na pokánie a obeť. Povraz im spôsoboval bolesť a ako spomínala neskôr Lucia, zostali na ňom aj stopy krvi.

Deti zobrali výzvu z neba radikálne a uchopili ju svojím vlastným spôsobom, našli akúkoľvek príležitosť na obeť. Videnie pekla zasiahlo ich srdcia a tak neváhali dať všetko pre záchranu duší. Tak sa popri zjaveniach aj ich životy stali dôležitou súčasťou fatimského posolstva. „V tej hodine Ježiš zaplesal v Duchu Svätom a povedal: "Zveľebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich malíčkym. Áno, Otče, tebe sa tak páčilo“ (Lk 10, 21).

Peter Stašik

(pokračovanie v ďalšom čísle)

Farská púť 17. až 27. septembra 2007 do Fatimy; snímka: Martin Magda

Púť do Svätej zeme

Marec v tomto roku bol pre mňa a ďalších 58 pútnikov milostivým mesiacom. S veľkým nadšením a každý so svojou obetou a očakávaním sme putovali na sväté miesta, kde kráčať a učiť náš Spasiteľ Ježiš Kristus, kde sa zrodila naša spása a naša viera i Cirkev.

S odstupom času si v myšlienkach znovu a znovu premietam obrazy tých najvzácnejších miest od Božieho hrobu až po vzdialený Hebron, kde sú pochovaní praotec Abrahám s manželkou Sárrou a ďalší patriarchovia.

Dávajúc si svoje predsavzatie, že tie miesta zachytím na fotografický aparát, ma povznášalo, no zároveň vo mne vzbudzovalo rešpekt a samozrejme aj obavu, ako sa so 6 kg batohom fotografickej techniky dostanem cez veľmi prísne kontroly na letiskách, lebo sme cestovali do tretích krajín, kde bezpečnosť stráži veľké množstvo vojakov a polície. Ale aj napriek tomuto "strachu" mi Pán doprial tieto miesta zdokumentovať na záberoch, ktoré Vám chceme, naši drahí čitatelia, ponúknuť. Bude to iba zlomok, možno že vám to nič nepovie, ale moja spolupútnička sr. Ulrika zo slovenskej provincie Congregatio Jesu sa tiež obetovala a každý deň zapisovala a popisovala navštívené miesta vo Svätej zemi. Vzhľadom na rozsiahlosť textu a fotografií budeme ponúkanú dokumentáciu uverejňovať po častiach.

18. 3. 2017

Siedmy deň nášho putovania sme začali cestou z Betlehema do Ain Karin. Kým Panna Mária musela prejsť z Nazareta do Ain Karin 170 km peši alebo na nejakom oslíkovi, my sme mali pred sebou iba polovicu cesty pohodlným autobusom. Prechádzali sme západným Jeruzalemom, v ktorom žijú židia a pretože bola práve sobota, bol akoby bez života.

Ain Karin je v dnešnej dobe už predmestím Jeruzalema, ale je krásne obklopené zeleňou. V Ain Karin sú dve miesta, ktoré sme navštívili. Najprv kostol na mieste, kde sa narodil Ján Krstiteľ a kde Zachariáš spieval svoj chválospev. Pred kostolom, ktorý je z 20. storočia, je možné vidieť časť mozaikovej podlahy kostola z byzantských čias. Terajší kostol dali postaviť talianski a portugalski veriaci a tak nesie stopy výzdoby, ktorá sa v tom čase používala v ich krajinách. Na hlavnom oltári je Panna Mária, na pravej a ľavej strane Zachariáš a Alžbeta. Vľavo od hlavnej lode je krypta, v ktorej je označené miesto Jánovho narodenia. Tak ako miesto Ježišovho narodenia je označené hviezdou,

tak aj na mieste Jánovho narodenia je hviezda. V kostole je možné takisto vidieť aj vchod do byzantského hrobu. Na múre oproti kostola je Zachariášov chválospev v rôznych jazykoch.

Druhým miestom, ktoré sme navštívili, bolo miesto stretnutia Panny Márie s Alžbetou. Kostol postavený na tomto mieste má dve časti. Spodná krypta je miestom stretnutia. Je vyzdobený tromi maľbami. Zachariášova obeta v chráme, na obraze je namaľovaná aj Archa zmluvy, ktorá však v čase Zachariášovej obety už neexistovala, pretože ju odniesol Nabuchodonozor ešte z prvého jeruzalemského chrámu. Na druhom obraze je stretnutie Márie s Alžbetou a na poslednom zabíjanie betlehemských detí a ukrytie sa Alžbety s malým Jánom. V krypte sa nachádza aj časť kameňa, za ktorý sa podľa tradície na pokyn anjela ukryla Alžbeta. Mohli sme tam vidieť aj studňu, ktorá zrejme bola súčasťou domu. Na nádvorí je múr, na ktorom je Magnifikát v rôznych jazykoch. Keď sme potom vyšli po schodoch, dostali sme sa pred kostol, ktorý je už väčší. Aj tento kostol pochádza z 20. storočia a jeho architektom

je talian Antonio Barluzzi. Kostol je vyzdobený maľbami, ktoré majú súvis s Pannou Máriou:

1. Efezský koncil, na ktorom bola Panna Mária vyhlásená za Bohorodičku
2. Mária - Matka všetkých národov. Na tomto jedinom obraze je namaľovaný aj architekt Antonio Barluzzi
3. Svadba v Káne Galilejskej
4. Bitka a víťazstvo nad Turkami pri meste Lepanto
5. Františkán Dunn Scott, ktorý sa veľmi zaslúžil o obhajobu Panny Márie pred bludármi. V tomto kostole sme mali aj sv. omšu.

Odtiaľ sme sa vrátili k autobusu a vyrazili sme do Tel-Avivu - Yafo. Súčasťou Tel-Avivu je stará Yafa (Yafo). Podľa tradície je to mesto, ktoré založil Noemov syn Jafet a preto dostalo názov Yafo alebo Yafa. Tento názov má v svojom názve aj dnešný moderný Tel-Aviv-Yafo. Yafa bolo židovské prístavné mesto. Asi 30 km od Yafy si zriadili rímsky vojaci svoj prístav - Cezairea. V Yafe stojí kostol zasvätený sv. Petrovi a stojí na mieste, kde býval apoštol Peter v dome u istého Šimona Garbiara. Oproti kostolu je vyhládka, z ktorej je vidieť mesto a Stredozemné more. Na vyhládke

je oblúk, na ktorom je zápas Jakuba s Bohom, rohy, na ktorých trúbili izraeliti pred Jerichom. V mesce sme potom ešte videli vežu, ktorá bola postavená v čase Osman-

skej ríše a veľrybu z bronzu, ktorá pripomína Jonášov pobyt v bruchu veľryby. A, samozrejme, sme si nechali ujsť prechádzku okolo Stredozemného mora.

Takto skončilo naše putovanie po miestach, kde chodil Pán Ježiš a plní duchovných zážitkov sme sa šťastlivo vrátili domov.

sr. Ulrika, CJ

Kostol sv. Petra, apoštola v Yafe; snímka: Martin Magda

Kostol Navštívenia Panny Márie v Ain Karim; snímka: Martin Magda

Pokoj, pokoj, pokoj...

Zažiť úplný a požehnaný pokoj, to je dar, ktorý nám môže zoslať jedine Boh. Matka Božia, Panna Mária, nás pozýva k prežívaniu pokoja prostredníctvom klaňania sa jej Synovi. Cez ticho a pokoj totiž človek vstupuje do seba a tam objaví to, čo patrí Bohu. Iba cez pokoj človek objavuje vo svojom vnútri božský prvok a stane sa tak dôstojným kresťanom a Božím dieťaťom.

Takýto zvláštny a božský pokoj rozliala Matka Božia iste na mnohých miestach, zvlášť na miestach svojho zjavenia. Medziiným aj na jednom krásnom mieste na našej planéte, ktoré sa volá Medžugorie. Ja aj moja rodina sme cez tohtoročné prázdniny opäť po roku mohli tento dar pokoja a lásky Božej naplno prežiť. Viera potrebuje skúsenosť prežitia Božej prítomnosti, aby sa mohla prehĺbiť, viera nie je samozrejmosť. Viera je dar, ktorý nám daroval Boh.

A Medžugorie je miesto, ktoré poskytuje ten najväčší luxus a starostlivosť práve o dušu. Ako sa to deje? No jednoducho cez pokoj. Najprv musí prísť pokoj. Boh je pokorný, tichý a jemný a satan je pyšný, hlučný a drsný. Preto sa najprv treba nechať viesť pokojom a rozhodnutím sa pre pokoj. Stačí povedať: „Chcem, Matka Božia, chcem pokoj, chcem byť s Tebou, chcem sa posilniť, chcem byť v Tvojom náručí, chcem....tu a teraz...“ a ona sa už o všetko postará. Iba tak málo stačí? Áno, iba naše rozhodnutie hlboko v srdci postačí na to, aby sa začali diať veci samé od seba, aby sa začali liečebné procesy v našej duši.

Medžugorie je skutočne miestom,

kde sa nebo dotýka zeme, tam je to miesto, z ktorého na teba vytryskne vodopád jej milostí. Si zbláznený od radosti, že zrazu dostaneš toľko, že ti srdce spieva, ak, ako hovorí naša Mamička Božia, uveríš srdcom, nie rozumom, ale srdcom. Ona nás nazýva apoštolmi svojej lásky a neúnavne nás prosí a žiada, aby sme neprestali bojovať a aby sme plnili to, čo od nás žiada.

Páter Jozo Zovko hovorí, ako sa máme odovzdať Panne Márii: „Milujte svoju Matku... Zatvorte svoje oči, dovoľte Matke, aby bola ako balzam pre vaše srdce, ktorý ho uzdraví. Matka vás uzdraví, vaše vnútro olejom života. Nebojte sa: „Ja som vaša Matka“. Ak sa ťa to dotklo, ak ti začnú tiecť slzy, nechaj ich, nestrachuj sa, neskrývaj sa. Nech vyčistia tvoju minulosť...“

Totus tuus, Mamička, tvoje nech je všetko, nie málo, nie veľa, všetko, moja rodina, môj domov, moja cirkev, moja krajina, to, čo sa rozpadá. Verím, že uzdravíš všetky utrpenia, všetky moje slabosti, neistoty, všetko, čo som nedosiahol.“

A prečo Medžugorie? Fatima a Medžugorie majú totiž obrovský súvis. Vizionárka Mirjana povedala. „Panna Mária mi hovorila: „Vo Fatime som začala jeden veľký plán a v Medžugorí ho ukončím. Modlite sa veľa za kňazov, lebo oni budú tým mostom, cez ktorý sa tento plán uskutoční. Víťazstvo môjho Nepoškvrneného Srdca vo svete začalo.“ Panna Mária nám vo Fatime objasnila, o čo ide v týchto časoch. Pred 100 rokmi sa zjavila trom malým a negramotným deťom a povedala im, aký má Boh plán s týmto

svetom. 13. mája 1917 skrze sestru Luciu oznámila tomuto svetu veľmi dôležité posolstvo. Podobne, ako aj vizionárom v Medžugorí, najprv deťom ukázala peklo a povedala, že „im musela toto ukázať, aby lepšie pochopili dôležitosť jej posolstva. Strašne veľa duší ide v týchto časoch do pekla a mnohí tam idú, pretože niet nikoho, kto by sa za nich modlil a obetoval. Preto ma Boh posielal k vám, na svet prichádzajú veľmi ťažké časy.“

Fatimské zjavenia skončili 13. októbra a boli potvrdené veľkým zázrakom na slnku. Tie zjavenia na slnku boli predpovedou do budúcnosti, boli to tri obrazy. Jeden obraz bol obraz Svätej rodiny. Pred svojou smrťou po rokoch modlitby Lucia objasňuje toto videnie nasledovne. Panna Mária nám týmto obrazom dala poznať, že nastanú ťažké časy a diabol zasiahne rodiny, ale ona príde, aby zachránila rodiny. A o tom je Medžugorie. Mnohí sa divia, prečo sa vizionári ženía a vydávajú, prečo uzatvárajú rodiny. Panna Mária prichádza skrze týchto mladých ľudí, aby ukázala na ich život, lebo ona ich vedie, že kto žije jej posolstvom, dokáže žiť sväte aj uprostred rodiny. Svätosť nie je iba pre kňazov a zasvätené osoby.

Panna Mária povedala sestre Lucii: „Povedz všetkým: Boh dáva veľký príslub tomuto svetu: kto päť prvých sobôt v mesiaci po sebe urobí toto, pomodlí sa päť desiatkov svätého ruženca, bude pri tom 15 minút rozjímať o týchto tajomstvách, kto bude účastný na svätej omši, na svätom prijímaní, teda bude v milosti posväcujúcej, urobí si svä-

V pozadí kostol sv. Jakuba v Medžugorí; snímka: Mgr. Martina Gondová

tú spoveď a všetky tieto body urobí s úmyslom odčiniť všetky urážky, ktorými je zraňované jej Nepoškvrnené Srdce, povedz všetkým, že zachránim ich duše, v okamihu smrti budem prítomná pri ich lôžku a vyprosím im milosť šťastnej smrti, v mojom náručí prejdú do neba.“ Nevie, či si niekto z nás plne uvedomuje tento obrovský príslub, ale diabol vie, čo tento príslub znamená. Preto toto všetko zostalo akosi zahmlené ľudstvu, ľudstvo plne neprijalo toto volanie Panny Márie. Fatimské soboty, dá sa povedať, že dodnes nie sú veľmi rozšírené na celom svete. A to bolo podmienkou - zasvätenie Ruska a rozšírenie týchto fatimských pobožností. V jednom zjavení Lucii v roku 1959 povedala: „Chcela by som vám pomôcť, ale nemôžem, pretože stále neboli rozšírené zmierne pobožnosti, o ktoré som vás žiadala.“

A čo máme my s tým spoločné? Panna Mária v Medžugorí vizionár-

om povedala, že veľmi ľutuje, zvlášť mladých ľudí dnes, že sa narodili do tejto doby a nemôžu za to, že to svetlo viery nedostali. To sú následky, ktoré nesie ľudstvo od začiatku minulého storočia, pretože ľudstvo nenastúpilo Božiu cestu, ale cestu, ktorú mu ukázal satan. Panna Mária predpovedala všetko to, čo my teraz prežívame. 13. júla počas svojho zjavenia povedala: „Prídu časy, že sa stratí pravá viera na celom svete.“ Preto nedivte sa, že sa v Medžugorí Panna Mária zjavuje viac ako 30 rokov, nedivte sa, že na mnohých miestach sú zjavenia Panny Márie. Ako by nás mohla teraz opustiť, keď žijeme veľmi ťažké časy. Žijeme časy vojny, aj keď sa zdá navonok, že je mier, ale v srdciach ľudí je vojna. Boh nemá miesto v srdciach ľudí, kňazov máme zachraňovať svojimi modlitbami. V súčasnosti vidíme, čo vládne vo svete. Svet je skutočne v moci zlého ducha a my máme v rukách moc toto všet-

ko zmeniť. Ako?

Panna Mária preto prichádza každý deň na sväté a premotené miesto v Medžugorí, aby nám pomohla nastúpiť na cestu modlitby a obrátenia. Panna Mária vo Fatime jasne povedala: „Moje Nepoškvrnené Srdce nakoniec zvíťazí.“ A Mirjana, vizionárka v Medžugorí, hovorí, že „víťazstvo jej Nepoškvrneného Srdca sa deje teraz vo svete“. A čo je to víťazstvo jej Nepoškvrneného Srdca?, spýtali by ste sa. To je víťazstvo Boha a Lásky, to je víťazstvo jej Syna Ježiša Krista, ktorý za nás zomrel na dreve kríža, ale jej víťazstvo prichádza v tichosti a skrytosti. Ona hovorí: „Každý, kto sa zasväťí môjmu Srdcu a ja ako Matka beriem toto zasvätenie s plnou vážnosťou, začnem vás viesť a vychovávať tak, aby ste boli Bohu milí, aby ste nastúpili tú cestu, ktorú Boh od vás žiada.“ Sme ľudia slabí a hriešni, každý z nás padne a zhreší. Činnosť zlého a jeho útoky sú také sil-

né, že častokrát hovoríme, že chceme robiť dobro, chceme zmeniť svoj život, ale, žiaľ, nemáme na to síl, naša vôľa bola dedičným hriechom oslabená. V týchto časoch plne spoznávame, akí sme slabí. A práve toto zasvätenie sa jej Nepoškvrnenému Srdcu má takú moc a silu, že čo nezmôžeme a nedokážeme my, dokáže Ona.

A prečo je to také dôležité, prečo vlastne Boh toto ponúkol vo Fatime? Viete, my máme slobodnú vôľu, každý sa môžeme rozhodovať pre dobro, alebo zlo. Keďže sme slabí a nemáme silu dobro konať, môžeme sa rozhodnúť pre dobro práve tým zasvätením sa. Panna Mária je naša mamička a tak ako dobrá mama berie nás za ruku a vedie nás aj vtedy, keď už nevládžeme. Kto ste boli na Podbrde v Medžugorí, na mieste zjavenia a už ste nevládali, hneď sa našiel niekto, kto vám podal ruku a potiahol vás. A tak je to aj v duchovnom živote. Často nevládžeme, ale Ona ti dá pomocnú ruku, lebo ty si jej dal na to oprávnenie. Svätý pápež Ján Pavol II. každý deň opakoval: „Totus Tuus, Mária! Celý Tvoj, celý Tvoj!“ Ak toto urobíme každé ráno: „Som celý Tvoj, celá Tvoja, Panna Mária, ty ma poznáš, som biedny(-a) a slabý(-á), ale Tvoj(-a).“ A mama má rada predsa aj dieťa, ktoré je horšie, ktoré je zlé, ktoré nepočúva, možno je hendikepované, ale ako ho má jeho pozemská mama rada. A o čo viac nebeská Mamka.

Ona nás berie úplne vážne a začne nás v srdci pretvárať. Pomaly sa začneme zbavovať našich pádov, našich hriechov, pomaličky, pomaly, nie naraz. My sme netrpezliví, my by sme chceli všetko naraz - naraz sa postíť, naraz sa modliť desať ružen-cov, naraz to a to... A potom prejde zopár týždňov a sme z toho všetké-

ho unavení. Neurobíme už nič a budeme na tom ešte horšie. Ona ťa pomaličky ako mama vedie. Najprv ťa mama naučí batoliť sa na štyroch, nenúti ťa, aby si hneď prešiel kilometer. Najprv ti dáva iba mliečko, potom už kašičku ti uvarí. A presne toto robí naša nebeská Matka s nami v duchovnom živote. Nevieš sa modliť celý ruženec? Tak pomaličky sa dnes pomodli iba jeden Zdravas Mária, zajtra tiež a potom pocítiš radosť z tejto modlitby a budeš v duchovnom živote postupovať vždy vyššie a vyššie s ňou.

Avšak pozor, neočakávaj, že tým, že sa jej zasvätiš, budeš bez hriechu. Na tejto zemi bol jedine Ježiš Kristus a Panna Mária bez hriechu. Jedného kardinála sa raz pýtali, kedy sa už konečne zbavíme svojich hriechov, veď toľko sa modlíme a každý padáme. On odpovedal: „Drahí moji, tri dni po smrti, dovtedy bude na vás diabol útočiť, ale verte, v okamihu smrti Panna Mária pevne zovrie vašu dušu a on vám nebude môcť ublížiť.“ Ale musíme sa slobodne rozhodnúť a slobodne sa zasvätiť, preto Mirjana povedala, „že víťazstvo jej Nepoškvrneného Srdca sa už deje vo svete“.

Ale pýtame sa: veď vo svete je toľko zla, tak kde je to víťazstvo? A ona hovorí: „Toto víťazstvo je vo vašich srdciach, v tichosti a skrytosti, ono bude viditeľné až v tom okamihu triumfu môjho Nepoškvrneného Srdca, dovtedy bude skryté. A ten okamih triumfu môjho Nepoškvrneného Srdca bude víťazstvom Boha nad všetkými sila zla a toto víťazstvo bude viditeľné všetkým.“

To, že vycestujete do Medžugoria, že prijmete pozvanie Panny Márie, že sa rozhodnete zmeniť svoj život, to ste už urobili prvý krok, aby to víťazstvo mohlo nastať tu a teraz. A

keď sa vrátite domov, do svojej rodiny, všetko bude inak – zlo ustúpi, ale treba prijať pozvanie Panny Márie. A bez modlitby to nepôjde. Môžeš robiť, čo chceš, môžeš študovať náboženské veci, môžeš počúvať kázne, ale ak nebudeš v škole modlitby Panny Márie a nebudeš počúvať Boha, neurobíš žiaden pokrok. Preto Panna Mária toľko vo svojich posolstvách vyzýva k modlitbe. Mnohí ľudia, ktorí to nechcú prijať, sú z toho len unavení a frustrovaní. Nezapadnite teda, aby jej víťazstvo Nepoškvrneného Srdca prišlo čím skôr, je potrebné konať si fatimské pobožnosti každú prvú sobotu v mesiaci a zasväcovať sa jej Nepoškvrnenému Srdcu. A matky, vás zvlášť vyzývam, zasväcujte svoje deti každý, každú deň jej Nepoškvrnenému Srdcu, zachránite ich pred zlým. Kiežby náš kostol už na nasledujúcu prvú sobotu v mesiaci „praskal vo švíkoch“.

Pane Ježišu, ty si svojim učeníkom povedal: „Pokoje vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam.“ Pane, aj my sme Tvoji, prišli sme k Tebe, aby sme ťa prosili o pokoj, o pokoj v živote každého z nás, o pokoj v tomto našom svete, zrazenom tmou a nenávisťou, pretože vieme, Pane, že ty si náš pokoj. Tvoja Matka, Kráľovná pokoja, neúnavne nás pozýva, aby sme ťa otvorili svoj život, pretože ona vie to, čo vieme aj my, že „nepokojné je naše srdce, Pane, kým nespočívne v Tebe“. Nech zaznie slovo Kráľovnej pokoja a nech je jej modlitba vyslyšaná aj v Tvojom živote. Modlite sa, prosťte Pannu Máriu, nech vás pozýva na miesta pokoja, ktoré sú jej zvlášť milé. Zo srdca vám to všetkým prajem.

Mgr. Martina Gondová

"Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi..."

Je to už dvadsať rokov, keď počas jediného týždňa svet opustili dve ikony 20. storočia. Prekvapujúce priateľstvo dvoch rozdielnych žien, ktorých spájala charitatívna činnosť a tiež, ako nedávno vyšlo najavo, aj duchovné spojenie. Matka Tereza z Kalkaty a britská princezná Diana.

Diana poznačená rozvodom a životným sklamaním, začala hľadať svoju cestu, svoje poslanie. Svet obdivoval jej krásu a mladosť, prázdnotu jej srdca však naplniť nemohol. Túžila sa stretnúť s Matkou Terezou počas svojej cesty do Indie v roku 1992. Prišla do domu sestier, no Matka bola v tom čase kvôli zhoršenému zdraviu hospitalizovaná. Napriek tomu táto návšteva ovplyvnila zbytok jej života. V nedávno publikovanom liste na tento moment spomína: "Dnes sa niečo veľmi hlboké dotklo môjho života. Navštívila som Dom Matky Terezy a našla som smer, ktorý som hľadala po všetkých rokoch. Sestry mi zaspievali, bol to hlboký duchovný zážitok, v ktorom sa môj duch povzniesol. Svetlo vyžarovalo z týchto žien, svätíc, pracujúcich pre lepší svet, z ich očí sa šíriala láska a ich dotyk bol plný tepla. Sestra Frederica ma vzala do kaplnky pomodliť sa so sestrami a novickami. Spievali sme modlitbu Pána a s vyzutými topánkami sme sa modlili na kolenách." Podľa blízkych spolupracovníkov princeznej, práve táto návšteva v Kalkate bola inšpiráciou a začiatkom všetkých jej humanitárnych diel. O niekoľko týždňov už mala možnosť Diana stretnúť Matku Terezu osobne v Ríme. Sestra Mary spomína ako priviedla kráľovskú návštevníčku do jednoduchej izby Matky Terezy, kde spolu

ostali v súkromnom rozhovore viac ako polhodinu. Potom Matka Tereza zaviedla Dianu do kaplnky a sestram povedala, že chcú zostať samotné s Ježišom. Po tomto stretnutí sa princezná vyznala, že nie je hodná ísť v šlapajách Matky Terezy, môže však aspoň skúsiť nasledovať jej príklad. Tak sa začala angažovať v aktivitách v Bosne a Hercegovine proti nášlapným mŕtvam, pomáhala otvoriť centrá pre pacientov s AIDS a podporovala otvorenie nových domov Misionárov lásky.

Ich posledné stretnutie sa uskutočnilo v júni 1997 v newyorskom Bronxu, kde Diana navštívila Matku Terezu. Obe oblečené v bielom vyšli pred dom sestier, kde s úsmevom pozdravovali zhromaždený dav a novinárov. Nik vtedy netušil, že o niekoľko mesiacov jedna po druhej odídu z tohto sveta. Matka Tereza darovala princeznej Diane posvätený ruženec, ktorý jej po tragickej nehode vložili do rakvy.

Matka Tereza bola svetlom žiaricim naprieč dvadsiatym storočím a všetci, ktorí boli vnímaví na tento dar, mohli zachytiť silu a inšpiráciu vychádzajúcu z jej osoby. Ako však zvykla hovoriť: "Hoci jej dielo patrí svetu, jej srdce nikdy nepresta-

lo patriť Bohu". To bolo tajomstvo jej príťažlivosti. Pán ju zavolať, aby bola Jeho svetlom pre všetkých blúdiacich v temnotách. Matka Tereza až neskôr pochopila, že nejde len o materiálne chudobných, ale aj o duchovne vyprahnutých ľudí, hľadajúcich svetlo a naplnenie života. Práve takto prišla k nej princezná Diana a vďaka vplyvu Matky Terezy sa rozhodla využiť svoju slávu a pozornosť médií upriamiť na chudobných a núdzných. Toto mimoriadne priateľstvo prinášalo útechu na oboch stranách. Sestry spomínajú, ako pri každej príležitosti Matka nielen požehnala princeznú, ale úprimne ju prosila o jej modlitbu za dielo Misionárov lásky.

"Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach", povedal Ježiš v reči na vrchu. Uplynulé dvadsiate storočie bolo plné inšpiratívnych osobností, ktoré pozitívne ovplyvnili svet. Možno dnes prežívame určitú absenciu takýchto príkladov, čo je však aj výzvou pre nás. Ako svätica z Kalkaty vravievala: "Nemusíme hneď robiť veľké veci, stačia aj malé, no s veľkou láskou."

Peter Stašík

Imrich Degro

O rozlišovaní Božej vôle (9. časť)

5.1.7 Božie vnuknutia dané každému... (pokračovanie)

„Skúmajte, čo sa páči Pánovi“ (Ef 5, 10). „Modlím sa za to, aby vaša láska čoraz viac rástla v pravom poznaní a vo všestrannej skúsenosti“ (Flp 1, 9). Boh túži po tom, aby sa ľudia nechali viesť... „modliť a prosiť Boha, aby ste boli naplnení poznaním jeho vôle vo všetkej múdrosti a duchovnej cháповosti.“

Aby ste viedli život hodný Pána, páčili sa mu vo všetkom, prinášali ovocie všetkých dobrých skutkov a rástli v poznaní Boha.“ (Kol 1, 9 - 12).

Môžeme byť vedení Božím Duchom. „ak vás vedie Duch“ (Gal 5, 18).

Komentáre hovoria: táto veta je kľúčom k celej Pavlovej náuke.

Kresťan pred rozhodnutím by sa mal pýtať: Kam ma tým Duch vedie? Žiadna kniha mi na to odpoveď nedá. Boh to musí zjaviť mne samému, môjmu duchu. Boh nás nielenže môže viesť svojím Duchom, ale On po tom aj túži. Mali by sme seba samých a všetko zveriť vnútornému vedeniu DS. Dovoľť DS, aby sa stal naším duchovným vedením. Jeden zo spôsobov, ako nás DS vedie, je vnútorné vnuknutie, ktoré neprichádza z nás, ale sú to také inšpirácie DS. Sv. Vincent de Paul o tom hovorí: ďalší spôsob, ako poznávať BV, je skrze výzvu – akoby nás tlačila nejakým smerom. Ale Boh tiež osvieti naše chápanie a dáva vnuknutie nášmu srdcu.

Vnútorné vnuknutia musíme skúmať, aby sme neboli oklamani.

Príklad: Z ničoho nič sa objaví

myšlienka: napíš email xy, zavolaj xy, oslov xy, napíš článok... A pritom som vôbec na to nemyslel... Tieto náhle - spontánne, nečakané – vnuknutia, pokiaľ vedú k dobrému, k láske, k budovaniu, tak sú zvyčajne od Boha. Nemusíme robiť nejaké introspektívne, veľké rozlišovanie.

Modlitba: „Nebeský Otče, Tvoj Duch je duchom pravdy a lásky. Zošli tohto svojho Ducha do môjho tela, duše a ducha. Chráň ma dnes pred každou ilúziou a falošnou inšpiráciou. Zjav mi svoju prítomnosť a svoju vôľu takým spôsobom, ktorý môžem pochopiť. A ďakujem ti za to, že mi dávaš schopnosť odpovedať. Skrze Krista, nášho Pána. Amen. (Pat Collins)

Sme povolaní viesť inšpirovaný život nie svetom, ale DS. Potrebujeme aj odvahu, aby sme dokázali nasledovať tieto vnuknutia. Potrebujeme očakávať tieto vnuknutia. Ak ich nebudeme očakávať, neprídu.

Myslím, že každý dostáva tieto vnuknutia, ale nepočúvame ich... A dôsledok? Dostávame ich stále menej, až úplne zaniknú... Veď prečo by nám mal Boh dávať niečo, čo nechceme?

5.2 Charizmatická komunikácia

Obrazy alebo vízie v našej myslí; zjavenie mimo našu myseľ; zjavujúce sny; slovo poznania; proroctvo... Musíme byť veľmi opatrní, ako vysvetľujeme sny, ako rozumieme pocitom, ako vysvetľujeme videnia... Boh môže všetky tieto veci použiť, ale nesmieme

to brať ako samozrejmosť.

5.2.1 Sny

SZ má dvojaký vzťah k snom. Je veľa negatívnych postojov (porov. Kaz 5, 2; Sir 34). Nachádzame aj pozitívne postoje (porov. Jób 33, Nm). NZ je skôr pozitívny: sv. Jozef (porov. Mt 1, 19 - 21; 2, 13 - 14. 19 - 21), Pilátova manželka (porov. Mt 27, 19), Turíce – Pt cituje proroka Joela (porov. Sk 2, 14 -21), Pt odpočíva na streche (porov. Sk 10, 9 - 16), Pavol dostal vo sne pokyn, aby odišiel do Macedónska (porov. Sk 16, 6 - 10). Dôležité je, že Boh môže zjavovať svoju vôľu skrze naše nevedomie.

Už od počiatku kresťanstva boli sny cenené ako jeden z prostriedkov, skrze ktorý Boh komunikuje s človekom (Tertulián). Ak sa pozrieme na život svätých, vidíme, že ich Boh viedol cez sny.

Príklad: sv. Patrik - útek i návrat do Írska, don Bosco - asi 150 snov, Katarína Labouré - prijala v sne proroctvo o povolaní... Boh môže komunikovať s nami skrze sny, a robí to. Ak sa modlíme, tak je väčšia pravdepodobnosť, že sa to bude diať.

Modlitba: Pane, ak chceš ku mne hovoriť skrze sen, tak som pre to otvorený... Niektorí ľudia môžu mať proročné sny... Väčšina snov nemá náboženský význam.

Väčšina snov nám nič priamo od Boha nezjavuje, ale občas áno. Zvyčajne v sne vždy niečo symbolizuje nás... Všetky sny sú ako listy z nevedomia. Mnohé z nich zostávajú akoby neprečítané. Ak chceme ten list otvoriť, musíme si

sen pamätať. Koľkokrát sa nám v noci sníva? Asi päťkrát. No väčšinou si to nepamätáme, ale náš mozog je počas noci veľmi aktívny. Ak sa nám sníva, tak sa nám veľmi rýchlo pohybujú očné bulvy pod zatvorenými viečkami. Takže, ak sa na niekoho, kto spí, pozeráme, vieme, či sa mu sníva alebo nie. Môžete ho prebudiť a pýtať sa, čo sa mu snívalo. Ak ho prebudíte v správnej chvíli, je schopný si to ešte pamätať. Väčšie sny - dlhšie i živšie - sa nám snívajú nad ránom. Jestvujú aj farebné sny. Z psychologického aspektu môžu byť sny - aj tie prirodzené - veľmi užitočné. Niekedy je dobré pripomenúť si naše sny hneď po prebudení a zapamätať.

Jedna vec je to, že príde sen. Druhá, že ho musíme vyložiť, čo mi Boh chce povedať cez ten-

to sen. No často nám zmysel a význam sna zostáva skrytý, lebo jazyk snov je symbolický.

Kritériá, ako porozumieť snom: Tvoj sen je ako video. Ty si tým kanálom; týka sa to teba. Keď sa ráno zobudíš a pripomenieš si sen - video - polož si otázky:

Aký by si mu dal názov? Názov sa usiluje uchopiť, o čom to celé je.

Aká je hlavná téma celého sna - o čom to bolo? Táto téma zvyčajne odráža niečo, čím som sa v posledných dňoch zaoberal vo svojej mysli - nejaký problém... Podvedomie môže toto zobrazovať cez sen a priniesť nejakú odpoveď. Týka sa to aj prirodzených i náboženských snov.

Aký bol hlavný pocit v tom sne? Sny sa viac týkajú našich pocitov ako rozumu. Ak človek žije príliš

racionálne, tak naše podvedomie sa snaží aspoň cez sen kompenzovať emocionálnu stránku a dať o sebe vedieť. Spravidla sa v sne objaví veľa rôznych pocitov, ale dôležitá je otázka, ktorý z nich bol ten hlavný.

Kedy som tento pocit zakúsil v nedávnej minulosti?

Tento sen nám prináša nejakú otázku alebo ponúka nejaký postup dopredu v nejakom probléme?

Nie je to však ľahké, potrebuje sa aj pomoc duchovného vodcu. Niekedy musíme nad snom uvažovať aj dlhšie. No veľa snov zostáva pre nás tajomstvom. Sníva sa nám so zosnulými... Nosím v sebe pochybnosť, čo je s nejakým zosnulým; nosím pochybnosť, či existuje alebo...

spracoval: Martin Magda

Púť do Rajeckej Lesnej

Koncom prázdnin naša kresťanská televízia Lux zorganizovala púť do Rajeckej Lesnej, na ktorej sa zúčastnila aj naša farníčka Juditka Baluchová s rodinou, žiačka 5. triedy. O svojom zážitku a putovaní napísala pre náš časopis príspevok.

Ráno sme išli vlakom z Margecian do Žiliny. Tam po nás prišiel autobus, ktorý zväžal pútnikov až do Rajeckej Lesnej na miesto konania púte. Keď sme čakali na autobus, stretli sme duchovného otca z farnosti Košická Nová Ves. Z nášho rozhovoru vyplynulo, že tento kňaz bol nášmu terajšiemu duchovnému otcovi Marekovi na primíciách ako diakon. Porozprávali sme mu zážitky z prázdnin, cesta nám rýchlo ubehla.

Na mieste konania púte sme si najprv vyzdvihli balíček pútnika, ktorý obsahoval aj ruženček, požehnaný Svätým Ocom Františkom, ktorý sme hneď využili pri modlitbe. Potom sme išli na svätú spoveď, po nej sme aj so sestrou išli na detskú súťaž, ktoré boli pri Základnej škole. Bolo to štrnásť stanovišť, z ktorých sa mi najviac páčili detektív, podliezanie cez pavučinu, skladanie puzzle a umelé dýchanie. Ako odmenu sme dostali balóny, keksík, nálepku Kibka a časopis Rebrík. Kým sme my súťažili, mamka s ocom boli na prednáške, ktorú mal otec Michal Zamkovský, ktorého poznáme z našich júnových misií. Potom nasledovala prestávka na obed, s vynikajúcim gulášom a kofolou, ktoré boli tiež súčasťou balíčka pútnika.

Po obede sme navštívili baziliku, kde bola výstava súťažných prác pre Kibko 2017. O 14. hodine začal program Doma je doma naživo s Paľom Dankom a s Kibkom. Potom sme mali 10-minútovú prestávku, cez ktorú sme si išli pozrieť slovenský Betlehem. O 15. hodine sme sa pomodlili korunku k Božiemu milosrdenstvu s bohoslovcami. Púť sme završili slávnostnou svätou omšou. Po nej sme opäť išli autobusom, ktorý nás zaviezol do Žiliny a odtiaľ sme cestovali rýchlikom späť do Margecian. Domov sme dorazili až neskoro večer.

Bol to krásny deň aj výlet a už teraz sa teším na budúci rok opäť na púť s televíziou Lux.

Juditka Baluchová

Ahoj, kamaráti!

Letné prázdniny zbehli rýchlo ako voda a ja dúfam, že ste ich naplno využili a načerpali mnoho nových síl. Školské lavice sú naplnené Vaším detským smiechom a Vy ste vyštartovali traťou nového školského roka. No september nie je len prvým mesiacom namáhavého učenia, tak sa poďme spolu pozrieť, čo iné nás v ňom ešte čaká...

September - z poľa ber!

Aj keď podľa kalendára trvá leto do 22. 9., príroda sa zvoľna pripravuje na chladnejšie obdobie a aj gazdovia sa snažia čo najskôr uložiť úrodu pod strechu. Kedysi sa po takejto žatve organizovali dožinky, na ktorých sa ľudia tešili z dobrej úrody, d'akovali, uvili dožinkový veniec a zabávali sa po ťažkej práci.

Narodenie Panny Márie

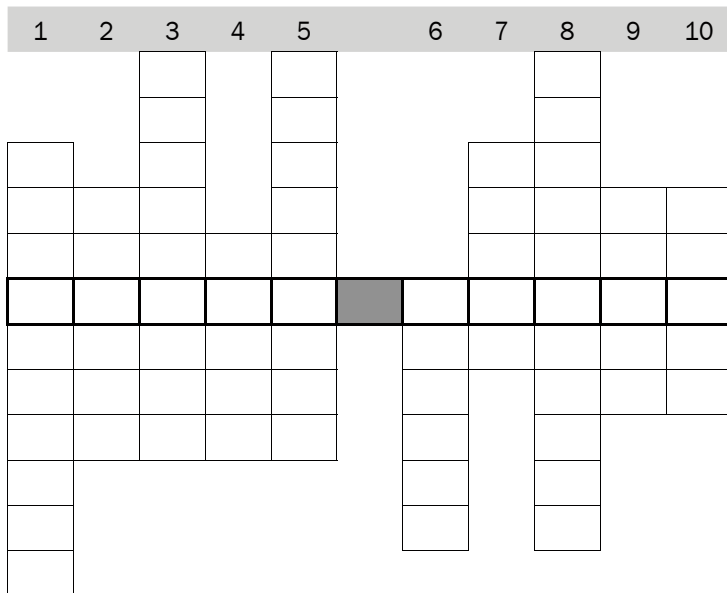
8. 9. si pripomíname narodenie Panny Márie jej rodičom sv. Joachimovi a sv. Anne, aj keď nevieme, kedy a kde presne sa narodila. Obaja boli už vo veľmi pokročilom veku, no boli bezdetní. Joachim sa preto utiahol do púšte, kde sa veľa modlil a držal pôst, až sa mu nakoniec zjavil anjel a povedal mu, že jeho manželka porodí vytúžené dieťa – dievčatko, ktorému dali meno Mária (z hebr. Mirjam – Bohumilá, Bohu milovaná). S týmto dňom sa spája zaujímavá pranostika: „Panny Márie narodenie – lastovičiek rozlúčenie.“

Sedembolestná Panna Mária

15. 9. nie je len ďalším dňom voľna. Je to štátny sviatok, pretože Sedembolestná Panna Mária je patrónkou Slovenska. Sedem je symbolickým číslom a znamená plnosť, plnosť bolesti, ktoré Panna Mária musela znášať, ako jej to prorokoval Simeon: „...A tvoju vlastnú dušu prenikne meč..., aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých sŕdc.“ Medzi sedem bolestí Panny Márie patrí: proroctvo Simeona v chráme, útek do Egypta, strata 12-ročného Ježiša, stretnutie s Ježišom na križovej ceste, Ježišovo ukrižovanie a smrť, Ježišovo snímanie z križa a pohreb Ježiša.

Paula Mihoková

Tajnička

Známy slovenský saleziánsky kňaz - meno v tajničke - bude blahorečený 30. 9. 2017

1. Malý sťahovavý vtáčik, ktorý si stavia hniezda pod strechami ľudských obydlí...
2. Fialovo sfarbené ovocie s kôstkou...
3. Päť kníh Mojžišových...
4. Jeden zo 4 evanjelistov, ktorého symbolom je býk...
5. 25. 9. má meniny...
6. Boh uzavrel s Abrahámom...
7. Pomocný biskup Košickej arcidiecézy...
8. Záhrada, v ktorej sa Ježiš modlil a potil pri tom krv...
9. Hlavné mesto Česka...
10. Rieka, ktorá preteká Bratislavou...

Dekanátny futbalový turnaj miništrantov

Aj tieto prázdniny sa uskutočnil už 7. ročník miništrantského dekanatného futbalového turnaja, ktorý sa v tomto roku uskutočnil vo filiálke nášho Sabinovského dekanátu - v Jakubovanech pri Sabinove.

Za našu farnosť sme nominovali dve futbalové mužstvá. Jedno mužstvo mladších miništrantov do 10 rokov a jedno mužstvo starších miništrantov do 15 rokov. Naši miništranti nás reprezentovali pod vedením nášho pána kurátora Petra Balogu so synom Matejom. A výsledok našich futbalistov vidíte na diplomoch. Mladší miništranti vybojovali 1. miesto a starší miništranti 3. miesto. Najlepším strelcom tohtoročného miništrantského turnaja za mladších miništrantov bol vyhlásený Dominik Kostelník a za starších miništrantov Braňo Jenča. Naši miništranti, blahoželáme vám a ďakujeme za vzornú reprezentáciu.

Na záver si pomôžem slovami nášho šéfredaktora a duchovného otca Mareka z úvodníka tohto čísla nášho farského časopisu: "Mnohí prehrávajú nie preto, že sú zlí, ale preto, že sú leniví."

DIPLOM

Dekanátny futbalový turnaj
miništrantov

1. Miesto

mladší žiaci

VÍTAZ

7.8.2017
Jakubovany

DIPLOM

Dekanátny futbalový turnaj
miništrantov

3. Miesto

starší žiaci

VÍTAZ

7.8.2017
Jakubovany

Pôst a Púť
za kňazov

Pôst a Púť za kňazov

40-DŇOVÁ REŤAZ PÔSTU A MODLITIEB ZA KŇAZOV **15. SEPTEMBRA - 24. OKTÓBRA 2017** **PRIDAJ SA K NÁM!**

Aj v tomto roku pozývame k pôstu a modlitbám za kňazov. 40-dňová reťaz pôstu a modlitieb bude trvať od sviatku Sedembolestnej Panny Márie, teda od 15. 9. do 24. 10. 2017. Ak sa zapojíš, môžeš si vybrať ľubovoľný deň (prípadne aj viac) v tomto období a obetovať ho za našich duchovných otcov.

ZA ČO SA POSTIŤ A MODLIŤ?

Pôstne úmysly môžu byť rôzne. Naše obety a modlitby potrebujú aj kňazi starí a chorí. Kňazi so zraneným srdcom, spútaní rôznymi závislosťami, alebo takí, ktorí sa cítia vyhorení. Pôst môžeš obetovať za pastiera vo svojej farnosti, za kňaza, ktorý ťa krstil, či vyslúžil a aj dnes vysluhuje sviatosti. Ale aj za tých kňazov, ktorí ti najviac pomohli na ceste k Bohu. Môžeš ho tiež obetovať za nové povolania do kňazstva, či za odvahu pre chlapcov urobiť konkrétne rozhodnutie ako reakciu na Božie povolanie.

AKO SA POSTIŤ?

Odporúčame pôst, ako ho v Katolíckej cirkvi prežívame na Popolcovú stredu a Veľký piatok. To znamená, že iba raz za deň sa dosýta najesť a zdržať sa mäsitého jedla. Ak máš zdravotné obmedzenia a nemôžeš sa týmto spôsobom postiť, môžeš si vybrať inú, tebe primeranú formu pôstu.

PROSBA KŇAZOM

Spoločenstvo Modlitby za kňazov prosí aj samotných kňazov, aby sa k pôstu pripojili a odslúžili na tento úmysel sväte omše.

ÚVODNÉ MOTTO:

Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.

Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva. Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímajú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

Ako je to s eutanáziou?

Nikdy nemožno súhlasiť v otázke usmrtenia zo súcitu. Je to z rôznych dôvodov - život sa nedá ničím zaplatiť. Každý jeho okamih je Božím darom. V podstate nikto nemá nad ním právo. Jedine BOH. Boh nám dáva život a preto iba ON má právo vziať nám ho. To je dôvod, prečo máte odsudzovať potraty, vojny, vraždy...

A to je aj dôvod, prečo sa človek zo všetkých síl snaží predĺžiť si život čo najviac. Medicína, lekári, chirurgovia, moderné a dômyselné zariadenia, to všetko prispieva k predlžovaniu života v maximálnej možnej miere. A som si istý, že Boh je šťastný, že máme všetky tie moderné vynálezy v lekárskej profesii. Milí mladí priatelia, musíte mať na pamäti jedno - milujte život. Bojujte za život. Život je vzácny až do posledného okamihu.

Potom je tu ďalší dôvod proti eutanázii: veľmi veľa ľudí sa prebralo z kómy, hoci sa lekári či príbuzní vzdali všetkej nádeje. Viem, sú to výnimky. No predstavte si, že by ich v kóme usmrtili. Nikdy neslobodno riskovať a vziať týmto ľuďom život. Lekári sú veľmi vzdelaní a inteligentní, ale nie neomylní. Možno aj sami viete, kolkým ľuďom chorým na rakovinu povedali lekári, že im zostáva ešte šesť mesiacov alebo rok života, a predsa - v rozpore so všetkými predpokladmi - mnohí z nich žili aj niekoľko rokov.

Pripúšťam, že existujú prípady, kde sa už pominula akákoľvek nádej na uzdravenie a chorý trpí. Pre-

čo mu teda nepomôcť ukončením jeho života? Odpoveď je preto, lebo ľudia nie sú hmyz. Ak vidím napr. švába, ako leží horeznačky a trpí, ukončím mu život.

Ale ako sa môžem odvážiť ukončiť život muža alebo ženy, či dieťaťa?

Lekár sa, samozrejme, musí pokúsiť čo najviac zmenšiť pacientovo utrpenie. To je súcitiť. No zabíjanie človeka nemôžete nazvať súcitným skutkom.

V prvom prípade je trpiaca osoba natoľko emocionálne rozrušená, že môže ľahkovážne vysloviť rôzne neuvážené prosby. V nemocniciach sa stáva, že pacient požiada lekára, aby mu pre veľké utrpenie amputoval nohu. Lekár mu určite pomôže vydržať utrpenie, ale nohu mu amputovať nebude.

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

V druhom prípade, keď je rozhodnutie ponechané na príbuzných, sa môže stať, že do ich rozhodnutia budú rušivo zasahovať osobné záujmy. Smrť rodiča alebo príbuzného je často úlavou pre tých, čo sú nažive. Neraz môže ísť o nenásytnú túžbu po dedičstve.

Inokedy je to záujem predať orgány. A nemyslím si, že toto môžeme nazvať usmrtením zo súcitu.

ilustračná snímka: Martin Magda

Trampoty v manželstve

115. Sexuálne spolužitie má byť len v sviatostnom manželstve

V hovorovej reči sa sexuálne spolužitie bežne stotožňuje s „milovaním“. Avšak sexuálne spolužitie môže byť prejavom lásky len v manželstve, len tam môže prispievať k rastu puta a vzťahu medzi manželmi. Aj v manželstve treba dbať na to, aby sexuálne spolužitie bolo prejavom lásky, aby sa uskutočňovalo v dobrých podmienkach a so súhlasom oboch manželov, aby sa pri ňom dodržiavali morálne normy a aby bolo vždy otvorené prijatiu dieťaťa. Má to viesť k slobodnej voľbe dobra a k zavrnutiu zla.

Akékoľvek sexuálne prejavy

mimo manželstva sú zlé a vedú k úpadku človeka. V nijakom prípade ich nemožno nazývať láskou. Každý dobrý skutok robí človeka lepším a zrelším, slobodnejším, šťastnejším a svätejším, zatiaľ čo každý zlý čin ho robí horším, neslobodnejším a nešťastnejším. Sexuálne spolužitie je neraz zjavnou krivdou a s láskou nemá nič spoločné. Mimo manželstva to platí vždy!

Ak jeden z manželov núti partnera pri spolužití k správaniu, ktoré mu nevyhovuje, prehršuje sa proti láske, ktorá dbá na dobro druhého. Nútenie k používaniu antikoncepcie a potratových prostriedkov

odporuje láske a mení sexuálne spolužitie na nástroj skazy. Sexualita má dôležité miesto pri prejavovaní manželskej lásky, avšak treba ju prežívať v čistote podľa Stvoriteľovho zámeru.

Podmienkou šťastia každého človeka je láska spojená s čistým prežívaním svojej sexuality. Sexuálne spolužitie môže byť čisté len v manželstve. Len vo sviatostnom manželstve je sexuálne spolužitie prejavom lásky, vedie k rastu svätosti a prehlbuje vzájomný vzťah manželov. Len trvalý zväzok milujúcich sa manželov môže vytvoriť podmienky na prijatie a výchovu prirodzeného ovocia ich manželskej lásky – daru dieťaťa. Dôstojnosť dieťaťa si vyžaduje, aby bolo pované k životu v dôsledku milostného spojenia svojich rodičov. Má vyrastať obklopené láskou otca a mamy - je veľkým Božím darom.

MUDr. Blažej Vaščák

ilustračná snímka: Martin Magda

Ohlášky

- **sobáš 16. septembra v Prešove – Michal Novotný**, syn rodičov Pavla a Kláry rod. Chlebovej, narodený v Krompachoch, bývajúci vo Vítaze a **Zuzana Blahutová**, dcéra rodičov Jána a Evy rod. Bielikovej, narodená v Handlovej, bývajúca v Nitrianskom Pravne
- **sobáš 23. septembra v Širokom – Lukáš Uličný**, syn rodičov Petra a Heleny rod. Balogovej, narodený v Prešove, bývajúci vo Vítaze a **Petra Bartková**, dcéra rodičov Petra a Anny rod. Dolákovej, narodená v Prešove, bývajúca v Širokom
- **sobáš 23. septembra vo Vítaze o 15:00 h – Pavol Pekľanský**, syn rodičov Pavla a Márie rod. Kontrošovej, narodený v Krompachoch, bývajúci v Kluknave a **Zuzana Mačugová**, dcéra rodičov Miroslava a Heleny rod. Jenčovej, narodená v Prešove, bývajúca vo Vítaze
- **sobáš 7. októbra vo Vítaze o 15:00 h – Martin Felčík**, syn rodičov Michala a Lenky rod. Trojano-
vičovej, narodený v Prešove, bývajúci v Ľutine a **Regína Štofaníková**, dcéra rodičov Jozefa a Kataríny rod. Koščákovej, narodená v Prešove, bývajúca vo Vítaze
- **sobáš 7. októbra v Širokom – Pavol Kráľ**, syn rodičov Pavla a Heleny rod. Čechovej, narodený v Prešove, bývajúci vo Vítaze a **Katarína Križovenská**, dcéra rodičov Eduarda a Kataríny rod. Múdrej, narodená v Prešove, bývajúca v Širokom

Stalo sa:

- **23. 7. v nedeľu bola hlavná odpustová slávnosť pri sv. Anne**; slávnostnú sv. omšu o 10:30 h celebraval prof. ThDr. Jozef Jarab, PhD., rektor Kato-
líckej univerzity v Ružomberku - 30. 7. v nedeľu sme si po sv. omši v Ovčí a vo Vítaze o 10:30 h uctili relikviu bl. Zdenky Schellingovej; jej liturgickú spomienku sme tohto roku neslávili
- **7. 8. v pondelok bol dekanátny miništrantský futbalový turnaj v Jakubovanoch (farnosť Sabinov)**; začal sa sv. omšou o 8:00 h a pokračoval turnajom na miestnom ihrisku; naši miništranti z Vítaza získali 1. miesto v kategórii mladší žiaci a 3. miesto v kategórii starší žiaci
- 15. 8. v utorok sme slávili prikázaný sviatok Nanebovzatie Panny Márie so sv. omšou v Doline o 17:00 h, ktorú celebraval d. o. František Stahovec, výpomocný duchovný

- **16. 8. v stredu večer prechádzali cez našu obec Ovčie pútnici z Michaloviec do svätej Božieho milosrdenstva v Spišskej Novej Vsi, ktorú organizovali pallotíni**; ubytovaní boli v rodinách u dobrodincov
- 21. - 23. 8. naši mladí animátori pripravili pre deti vo farnosti letný tábor; prvú noc spali deti vo viacúčelovej sále Obecného úradu; druhú noc z utor-
ka na stredu spali deti doma; v stredu bol pripravený pre deti výlet do kontaktnej ZOO v Lip-
tovskom Mikuláši; celý detský tábor sa niesol v duchu postáv Starého zákona
- **4. 9. v pondelok vzývaním Ducha Svätého - Veni Sancte** sme začali nový školský rok 2017/2018 svätou omšou o 8:00 h vo Vítaze a o 9:00 h v Ovčí
- 8. 9. v piatok na sviatok Narodenia Panny Márie bola svätá omša v Doline o 17:00 h, ktorú celebraval Ľuboslav Hrom-

ják, výpomocný duchovný v Spišskom Podhradí a cirkevný historik, ktorý pôsobí na Teologickom inštitúte v Spišskej Kapitule

Stane sa:

- **15. 9. slávnosť Sedembolestnej Panny Márie budeme sláviť slávnostnou svätou omšou o 10:30 h v Doline**
- 16. 9. v sobotu je plánovaná sv. omša na kopci Slubica o 12:00 h
- **17. 9. v nedeľu bude po sv. omšiach zbierka na rádio Lumen**
- 8. 10. v nedeľu bude slávnostná svätá omša v Doline o 10:30 h, obetovaná za miestnych poľovníkov, ktorú bude celebrovať Ivo Jakubík, farár z Raslavic
- **15. 10. v nedeľu sa uskutoční vo farskom kostole vo Vítaze ružencová duchovná obnova pri príležitosti 100. výročia založenia Ružencového bratstva vo Vítaze**

Prehľad bohoslužieb

			Vítaz		Ovčie
11. 9.	Pondelok				
12. 9.	Utorok	18:00	† Františka, Štefan, Anna a Jozef		
13. 9.	Streda			18:00	† Ján a Helena Iskrovci
14. 9.	Povýšenie sv. kríža	18:00	† Mária Blizmanová	17:00	50: Ján Iskra
15. 9.	Sedembolestná	10:30	v Doline - za ZBP Zuzany a Miroslava Pacovských a za rodinu	9:00	za pútnikov do Krakova
	Panna Mária	14:00	za spolužiakov ZŠ		
		7:00	† Mária Čechová		
16. 9.	Sobota	12:00	na Sľubici - za ZBP Jozefa Gregu a jeho rodiny		
		7:30	† Fabián Foriš (výročná)	9:00	60: Michal Jenča, kňaz
17. 9.	24. nedeľa cez rok - A	10:30	za farnosť		
18. 9.	Pondelok				
19. 9.	Utorok	18:00	za ZBP Margity Kollárovej		
20. 9.	Streda			18:00	† Štefan, Mária a Margita Šimčíkovci
21. 9.	Štvrtok	7:00	† Jakub a Mária		
22. 9.	Piatok	18:00	† Alžbeta a Ján	17:00	† Mária Francová
		7:00	† Michal, Anna a Ján Forgáčovci		
23. 9.	Sobota	15:00	sobáš: P. Pekľanský - Z. Mačugová		
		7:30	za farnosť	9:00	† Ján Jenča Bednárík
24. 9.	25. nedeľa cez rok - A	10:30	20: Vladimír a Nadežda a za ich rodinu		
25. 9.	Pondelok				
26. 9.	Utorok	18:00	† Michal, Štefan a Apolónia		
27. 9.	Streda			18:00	† Ondrej Pribula
28. 9.	Štvrtok	7:00	† Albín, Jozef a Žofia Iskrovci		
29. 9.	Piatok	18:00	† Apolónia Kandrová	17:00	† Ján, Apolónia a František
30. 9.	Sobota	7:00	50: Oľga a František Čechovci		
		7:30	50: bohuznáma osoba	9:00	† František Bednárík
1. 10.	26. nedeľa cez rok - A	10:30	za farnosť		
2. 10.	Pondelok				
3. 10.	Utorok	18:00	† František		
4. 10.	Streda			18:00	† František Bednárík (výročná)
5. 10.	Štvrtok	7:00	50: Peter, Daniela a Anna Pacovskí		
6. 10.	Piatok	18:00	za živých a mŕtvych členov ruž. bratstva	17:00	† Ondrej Galdun
		7:00	† Margita a Štefan	17:00	za živých a mŕtvych členov ruž. bratstva
7. 10.	Ružencovej P. Márie	15:00	sobáš: M. Felčík - R. Štofanišová		
		7:30	za ZBP rodiny Novotnej	9:00	za farnosť
8. 10.	27. nedeľa cez rok - A	10:30	v Doline - za poľovníkov; 40: bohuznáma osoba		
9. 10.	Pondelok				
10. 10.	Utorok	18:00	† Flavián Jenča		
11. 10.	Streda			18:00	† Regína Farkašová
12. 10.	Štvrtok	7:00	za dobrodincov Štefana a Jána		
13. 10.	Piatok	18:00	† Mikuláš Grega (výročná)	17:00	† Vojtech, Margita a Anna Kostelníkovci
14. 10.	Sobota	7:00	† Helena, Jozef a Štefan Birošovci		
		7:30	za farnosť	9:00	za ZBP Antona Jenču
15. 10.	28. nedeľa cez rok - A	10:30	50: Terézia Girčáková		

22. až 26. júl 2017 - odpust sv. Joachima a Anny
vo farnosti Kluknava

23. júl 2017 - detský prázdninový deň tanča v Ovčí

15. august 2017 - Nanebovzatie Panny Márie, kaplnka v Doline

21. až 23. august 2017 - detský letný tábor

